

Ar simbolisku Briseles kāpostu stādu dalīšanu 9. maijā sākusies **akcija Kuldīgas novads balso**, ko organizē Kurzemes NVO centrs.

→ 3. lpp.

Laidu pagasta iedzīvotājs **Jānis Baumanis** 95 gados strādā dārzā, lasa grāmatas un kādu reizi rokās paņem akordeonu.

→ 5. lpp.

Mārtiņš Linde tradicionāli pēc Skrundas svētku laivu nobrauciena atklāj peldēšanas sezonu Ventā.

SVĒTKU REPORTĀŽA → 7. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Cena
0,68 eiro

Nr. 53
(11 435)

Pirmdiena, 2019. gada 13. maijs

Meža svētki joprojām pulcē tūkstošus

Divas dienas – piekdien un sestdien – *Struņķukrogā* pasākuma *Meža ABC 53* pieturās meža nozares pārstāvji izglītoja par visu, kas notiek mežā, dažādās aktivitātēs iesaistot skolēnus, pieaugušos un ģimenes.

Talsu pamatskolas 2. klases zēniem patika pietura, kurā tālskati varēja vērot dzīvniekus mežā.

Biedrības *Meža konsultants* organizētais pasākums norisinājās jau deviņo reizi. Meža pieturās dalībniekus sagaidīja visdažādākie uzdevumi. Šogad pasākuma tapšanā iesaistīti 430 cilvēki no visas Latvijas un vairāk nekā 100 organizācijas un uzņēmumi. „Mēs vēl neizskaitījām sestdienas apmeklētāju skaitu, bet pēc sajūtām liekas, ka tas bija līdzīgs kā piekdien, kad ieradās 3500 interesentu. Viss izdevās pat mazliet labāk, nekā bija iecerēts” sacīja organizatore Sigita Vaivade.

Bija arī vairāki jaunumi: pirmā palīdzība mežā, jaunākās tehnoloģijas meža apsaimniekošanā, pietura *Mežs zem kājām*, kurā varēja pētīt visu, kas tur aug. Lielākā cilvēku aktivitāte bija tur, kur bija tehnika, – tur gāja mazie puikas ar vecākiem. Bija gan augsnes gatavotājs, gan baļķu vedējs, arī simulators, kurā varēja izmēģināt, kā strādā lielā meža tehnika.

Talsu pamatskolas 2. klase piedalījās arī pagājušajā gadā. „Klase šeit ļoti saliedējas,” sacīja Esteres mamma Irita Liepkalne. „Daudzas lietas viņi redz pirmo reizi. Skolā, skatoties

grāmatās, var mācīties ilgi, bet, kad paši to redz dzīvē, tas paliek atmiņā uz visiem laikiem.”

Ar lielu prieku bērni gatavoja būrītus strazdiem, pūcēm un zīlītēm. Šajā pieturā viesus uzņēma mežsaimniecības uzņēmuma *Sōdra* darbinieki. „Cilvēkiem patīk izpausties. Te tapuši mammu un dēlu, tēvu un meitu kopīgi darbi,” sacīja uzņēmuma pārstāvis Kārlis Blūms. Mežinieki pastāstīja, kuros kokos un kā būrīti likt.

Antras Grīnbergas teksts un foto

Nelielā kinozālē Kuldīgā piecos gados, kopš ieviesta digitālā aparatūra, apmeklētāju skaitu uzaudzējusi no sešiem līdz 15 tūkstošiem.

Populārākās latviešu filmas

- *Rīgas sargi* (noskatījās 2430 cilvēku)
- *Rūdolfa mantojums* (1800)
- *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru* (1749)
- *Klases salidojums* (1673)
- *Nameja gredzens* (1284)
- *Sapņu komanda 1935* (1247)

→ 6. lpp.

„Spiediena uz pašvaldību izmaksu efektivitāti nav! Un mazā novadā tās ir augstākas,” saka pašvaldību ministrs Juris Pūce un min to kā vienu no administratīvi teritoriālās reformas pamatojumiem.

→ 10. lpp.

Trešdien, 15. maijā:

- Torņū sasaukšanās Vārmē.
- Kā tikt pie dzīvokļiem.
- *Cita spēle* – BJC pasākumā.
- Vieglatlēti sacenšas Maltā.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Kam tie svētki

Daina Tafelberga,
tāl. 63350567,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

Aizritējusi otrā maija nedēļa, un jau atkal tā bija svētku pilna. Daždien pat pretrunīgu. Nākamajā dienā pēc salīdzinoši klusi aizvadītā 8. maija, kas kalendārā iezīmēts kā Nacisma sagraves un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena, Rīgā noritēja diezgan atšķirīgas izdarības. Par godu Eiropas dienai Eiropas Parlamenta (EP) vietējie biroji visās Eiropas Savienības (ES) dalībvalstīs, organizēja daudzveidīgus pasākumus visu vecumu cilvēkiem. Savukārt Uzvaras parkā pulcējās ļaudis (lielākoties seniori), lai svinētu 9. maiju, kas viņiem šķiet kā uzvaras diena pār nacistisko Vāciju. Kuldīgā dižu atskaņu ne no vienām, ne otrām izdarībām nebija.

„Būt par savējo ir izjustāki svētki.”

Kā portālā *Tvnet.lv* rakstīja Toms Lūsis, šobrīd atstādinātais Rīgas mērs Nils Ušakovs reiz esot uzsvēris, ka 9. maija pasākumi ir Latvijas, nevis padomju vai Krievijas svētki. Kā tad! Tā domā galvaspilsētas bijušais galva, bet mēs te, provincē (nekaunēšos no šī vārda, jo nonievājošā nozīme ir padomju laika palieka), neko tādu nejutām. Jau vairākus gadus Annas kapos pie memoriāla Otrajā pasaules karā kritušajiem gan 8., gan 9. maijā ir klusums. Savukārt saistībā ar Eiropas dienu viņnedēļ pie mums nemanīja, ka visapkārt plandītos zilie zeltzvaigžņotie karogi, lai gan šajās dienās aprit 15 gadi, kopš Latvija uzņemta nu jau vairs ne tik draudzīgajā ES dalībvalstu pulcīnā. Turklāt pa šiem gadiem mūsu valstī jau ap 80% lēmumu tiek pieņemti Eiropas ietekmē. To gan jūtam, vai ne? Jūtam arī EP vēlēšanu tuvošanos. Aptaūju rezultāti pašreiz rāda, ka sabiedrības noskaņojums un attieksme pret šīm vēlēšanām Latvijā būs līdzīga kā pagājušajā rudenī, kad vēlējam savu Saeimu. Tomēr mums tie nav svētki. Vismaz ne tik pacilājoši kā nesen aizvadītā Neatkarības atjaunošanas diena, piektdien un sestdien Padures pagastā pie *Struņķukroga* plaši apmeklētā *Meža ABC*, kas nosaukta par izglītojošu pasākumu lieliem un maziem dabas draugiem, bet jau sen ieguvusi apzīmējumu *Meža dziesmu svētki*, vai Skrundas Pilsētas svētki ar moto *Esi viens no...!*, kuros priecājas vietējie un līdz ar viņiem no malu malām, tostarp svešām zemēm, sabraukušie. Būt par savējo ir izjustāki svētki.

MANUPRĀT

Cik cilvēku, tik viedokļu

Cilvēki apkārt notiekošo uztver ļoti dažādi. Dažkārt tas priecē, dažkārt – biedē, pat sadusmo. Aizvadītajā nedēļā viskarstākais notikums vietējā sabiedrībā bija krūmu novākšana Virkas ielas mazdārziņos, sākot ar pārmetumiem pašvaldībai, ka tiek bendēts putnu pērējums un ezīši, beidzot ar prieku, ka tiek izcirsts čūskliens, kurā gadiem uzkrājušies atkritumu kalni. Daļa cilvēku sašutuši – Jelgavas iela izraknāta, autobusa satiksme paralizēta, bet būvnieki neko nedara, jo viņu apdzīvotajā ielas posmā nav redzēti. Citi apgalvo, ka dara gan! Pie veikaliem *Labais* un *Saule* viss notiek. Ir tādi, kas ņem vēl augstāk, – par zagļiem un muļķiem nosauc visus, kas valdībā un pašvaldībās pašu vien ievēlēti. Bet pretī nāk arī augstprātīgi politiķi ar apgalvojumu, ka gan vēlētais (tauta), gan atsevišķās nozarēs strādājošie (piemēram, žurnālistikā) nav pietiekami augsti izglītoti, lai saprastu, kas tur augšā notiek.

Esmu pārliecināta, ka visā jācenšas saglabāt veselīgu attieksmi pret dzīvi un norisēm tajā, atrodot zelta vidusceļu.

Inguna Spuleniece, tāl. 63350565,
inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv

MUMS RAKSTA

Slikta pastkastīte, uzbrūk suņi

Pērn agresīvu mājdzīvnieku dēļ cietuši 19 pastnieki, un šīgadā trīs mēnešos bijuši jau divi uzbrukumi, informē *Latvijas Pasts* (LP).

Pavasārī, kad kļūst siltāk, pasta darbiniekiem biežāk nākas saskarties ar situācijām, kad četrkājainie mīluļi ilgāk atstāti ārā bez uzraudzības, tā neļaujot piekļūt adresāta pastkastītei un ievietot tajā sūtījumus.

Suņu īpašnieki mēdz uzskatīt, ka dzīvnieks ir draudzīgs un nekādā gadījumā pastniekam nekaitēs, bet, tiklīdz svešinieks vēlas iekļūt tā teritorijā, suns var kļūt ļoti agresīvs. LP atgādina, ka tam ir tiesības nepiegādāt sūtījumus tur, kur pastniekus apdraud suņi un īpašnieki ignorē lūgumu piegādes laikā dzīvnieku brīvību ierobežot.

Otra problēma ir salauzta vai drošai korespondences ievietošanai citādi nepiemērotas pastkastītes. Tādas adreses valstī ir vairāk nekā 77 000. Pēc Ministru kabineta (MK) noteikumiem pastkastēm jābūt drošā vietā, kas pastniekam brīvi pieejama. Daudzviet saņēmēji tās vispār nav izlikuši. Neatbilstošas ir gandrīz katra pastnieka teritorijā, un šī problēma galvenokārt izplatīta pilsētās: gan daudzdzīvokļu mājās, gan pie privātmājām. Taču arī laukos klientiem vienmēr nav piemērotu pastkastīšu. Bieži problēmas ir dārzkopības kooperatīvos, juridisko personu un pat valsts iestāžu ēkās. Visvairāk to neatbilstība un neesamība konstatēta Rīgas apkaimē, taču problēma regulāri fiksēta arī Kuldīgā. Ja pastkastīte nav novietota pēc MK noteikumiem, LP ir tiesības sūtījumus nepiegādāt un pēc pieprasījuma izsniegt pasta nodaļā.

BIEŽĀKĀS KĻŪDAS, KO PIEĻAUJ SUŅU ĪPAŠNIEKI:

- piesien tos pārāk garā ķēdē, ļaujot aizsniegties līdz pastniekam, kurš brauc ar divriteni,
- suni atstāj pagalmā ar pārāk zemu žogu, kam tas var tikt pāri,
- pastkastīte novietota tā, ka suns neļauj ievietot korespondenci. Nereti tā piestiprināta žoga iekšpusē, bet pagalmā ir nikns suns.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Cik plašs ir pasākumu klāsts Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā? Kurus apmeklējat un kurus ne?

Aldis Kronbergs, uzņēmējs: – Vasarās mums ir daudz foršu pasākumu. Pats apmeklēju visus, kas saistīti ar velosportu un ritenbraukšanu. Tie ir dažādi, labi noorganizēti, bet to laikā ir pārāk liels cilvēku pūlis. Ir jau forši atpūsties, bet man kā vietējam reizēm ir grūti – ne kur aizbraukt var, ne mašīnu nolikt, centrs tad ir bloķēts.

Artis Gustovskis, strādā Kuldīgas novada pašvaldībā: – Pasākumu piedāvājums ir lielisks, manuprāt, tāpēc Kuldīga ir tik apazīstama, jo pasākumu ir daudz un paliek arvien vairāk. Vairbūt varētu būt vēl kaut kas klasiskāks. Kā Imants Kalniņš teica savā koncertā – mūzika ir vēl baudāmāka, vēl dziļāka un dvēseliskāka, ja tā ir drusiņ tuvinātāka klasikai vai akadēmiskajai mūzikai. Kopā ar komponisti Lauru Gustovsku mums radās ideja uztaisīt klasiskās mūzikas koncertu līdzīgi kā Venēcijā – senos kostīmos, baroka tērpos, iespējams, tas ir tas, kas vēl mazliet pietrūkst.

Santa Sedliņa, no Laidiem: – Man šķiet, ka nu jau vairs nemaz nevar paspēt aiziet uz visiem pasākumiem. Mums tuvāka ir Skrunda, tāpēc apmeklējam turienes pasākumus – pilsētas svētkus un laivu braucieni. Kuldīgā pēdējoreiz bijām atbraukuši paskatīties Ventas rumbas izgaismošanu. Katram jau ir savas intereses, bet man piedāvājums ir pilnīgi pietiekošs.

Jēkabs Salmgriezis, pensionārs: – Esmu no Rumbas pagasta. Pasākumu jau ir daudz, bet nav iespēju tos apmeklēt, jo netieku līdz pilsētai. Autobuss uz Mežvaldi kursē tikai līdz sešiem. Uz pilsētu atbraucu tikai pēc ēdiena vai pie ārsta. Kaut kādi pasākumi notiek arī pie mums ciemā, bet tos neesmu apmeklējis.

Austra Belševica, pensionāre: – Šobrīd neapmeklēju nevienu pasākumu, bet agrāk gan. Lielākoties centos aiziet uz lielākajiem, kas pilsētā notika, bet īpaši man patika tie, kur bija kaut kas jauns, interesants izdomāts.

Ludmila Joce, zemiece: – Man šķiet, ka piedāvājums ir gana liels. Pati apmeklēju pilsētas svētkus un pasākumus, kas saistīti ar sportu. Kuldīgā arī to piedāvājums ir liels, jo mūsu novads ir ļoti sportisks. Vairāk varētu būt aktīvāku pasākumu ģimenēm ar bērniem.

Antra Grīnberga, Madaras Salas foto

MUMS ZVANA

Kur jau ir netīrs, tur cits vēl piemet klāt. Tā Kuldīgā agrākā *Vulkāna* apkaimē izskatās vieta starp Ventas pastaigu taku un atjaunojamo Jelgavas ielu.

Kad beidzot satīrīs?

Kuldīdzniece Dzintra jautā, kad beidzot tiks sakopta *Vulkāna* teritorija aiz Annas kapiem.

Tur atrodas gan nograuto māju būvgruži, gan citu klāt pievestie. Piemētāts ar pudelēm, stikliem, salauztām mēbelēm. Bijušajā stadionā pilns ar atkritumu maisiņiem.

Kurzemnieks šo jautājumu uzdeva pašvaldības policijas priekšniekam Kasparam Šabānam, kurš atbildēja, ka vasarā tur esot arī latvāņu paradīze un īpašniekam protokols jau bijis uzrakstīts. Viņš solīja, ka inspektori šo lietu atkal aktivizēs.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

Briseles kāposti Eiropas dienā

Ar simbolisku Briseles kāpostu stādu dalīšanu 9. maijā Kuldīgā sākās akcija *Kuldīgas novads balso*, ko organizē biedrība *Kurzemes NVO centrs*. Akcijas raksturs nedaudz provokatīvs – dot izaicinājumu novadniekiem, lai šajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās kļūtu par aktīvāk balsojošo novadu Latvijā.

Vietnē Facebook ir atklāta lapa *Kuldīgas novads balso*, kuru izmantos, lai aicinātu tās apmeklētājus piedalīties vēlēšanās, kā arī pašiem iesaistīt kampaņā citus novada iedzīvotājus, mudinot balsot savus draugus, paziņas, kolēģus, vecākus. Organizētāji ir apņēmības pilni doties arī Kuldīgas ielās un braukt uz pagastiem, lai runātu ar cilvēkiem un aicinātu viņus piedalīties vēlēšanās.

PAR EIROPAS VĒRTĪBĀM

Akcijas idejas autore ir kuldīdzniece Maija Jankovska. „Agrāk tik stabilā Eiropas Savienība (ES) pēdējā laikā piedzīvo aizvien lielāku viļņošanu – *Brexit*, eiroskeptiķu skaita palielināšanos Eiropā, kas var novest pie lielāka viņu skaita arī Eiroparlamentā. Eiropa, protams, nav dimanta oliņa bez neviena melnuma, bet Latvijai pievienošanās ES ir devusi daudz: cēlies dzīves līmenis, ES fondi veido nozīmīgu mūsu budžeta daļu, turklāt kā ES dalībvalsts esam kļuvuši par pilntiesīgu brīvās pasaules daļu, kurā kā vērtības ir atzītas cilvēka cieņa, brīvība, vienlīdzība, demokrātiskums, tiesiskums un cilvēktiesības. Tās ir vērtības, kas vairākus gadu desmitus mūsu valstij tika liegtas, turklāt nedrīkst iedomāties, ka mūsdienās tās ir pašsaprotamas un nekas tās nespēj

Kurzemes NVO centra arhīva foto

Ginta Vanaga dzīvo un strādā Briselē, taču šobrīd ar dēlu viesojas dzimtajā Kuldīgā. Viņa uzskata: ja par deputātiem kļūst zinoši un varoši cilvēki, tad viņi var panākt ļoti daudz Latvijas labā. Mazais puika, kurš balso, kad izaugs, tur rokās aicinājumu piedalīties vēlēšanās un būt aktīviem.

apdraudēt – diemžēl no vēstures zinām, ka tā var notikt. Tāpēc ir svarīgi, kādi cilvēki Briselē mūs pārstāvēs. Ar šo nedaudz rotaļīgo akciju gribam aicināt nopietni attiekties pret savu pilsoņa pienākumu un balsot,” savu motivāciju organizēt šādu kampaņu skaidro M. Jankovska.

KĀDS IR NOŠKANOJUMS PIRMS VĒLĒŠANĀM

9. maijā, Eiropas dienā, akcijas organizētāji, ņemot talkā pašaudzētus Briseles kāpostu stādus uzmanības piesaistīšanai, devās runāt ar kuldīdzniekiem

par to, kāds ir noskaņojums attiecībā uz ES un gaidāmajām vēlēšanām. Pirmais cilvēks, ar kuru notikusi saruna, bijis zīmīgs, stāsta M. Jankovska: „Tikko bijām iznesušas savus eiropeiski dekorētos stādus Liepājas ielā, kad pie mums pienāca kāda sieviete, kura vēlējās tos nofotografēt. Izrādījās, ka viņa pati strādā Eiropas Parlamentā par deputāta palīgu, tādēļ ļoti nopriecājās par šādu akciju viņas dzimtajā pilsētā.” Kopumā vairums uzrunāto cilvēku apstiprinājuši, ka domā piedalīties vēlēšanās, norādot,

ka tas ir pilsoņa pienākums, ka Eiropa lielā mērā ietekmē mūsu ikdienu. Bet sastapti arī neizlēmīgie, kas vēl nav izdomājuši, piedalīties vai ne, kā arī pavisam skeptiski noskaņotie, piemēram, kāda sieviete atklāja, ka viņai neesot iebildumu pret Eiropu, bet rūgtums sakrājies pret pašas valsti, tādēļ vēlēšanās viņa nepiedalās nekad.

Akcijas rīkotāji sola, ka šī nebūs pēdējā saruna ar iedzīvotājiem un turpmāk plānots ar saviem stādiem viesoties arī Kuldīgas novada pagastos.

Dora Pļavniece

Kā uzrunāt šī laikmeta jauniešus

Ap 50 interešu izglītības iestāžu vadītāju un pašvaldību pārstāvju no dažādām Latvijas malām seminārā uzzinājuši, kā strādā Kuldīgas kolēģi, un trīs dienās iepazinusi arī pilsētu un apkārtni.

NODOD PIEREDZI CITIEM

Līdzīgi pasākumi ik pavasarī tiek rīkoti katreiz citā vietā, un pērn Valsts izglītības satura centra neformālās izglītības departamenta vadītāja Agra Bērziņa uzrunājusi Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centru (BJC) šoreiz dalīties savā pieredzē. Sarunu tēma *Mūsdienīga interešu izglītības organizēšana*.

Pēc iepazīšanās ar iestādes darbu viesi strādāja piecās grupās. BJC direktore Inese Astaševska kopā ar organizatori Agati Ūdri vadīja nodarbību, kā plānošanā un darba organizācijā izmantot interneta uzņēmuma Google rīkus: kalendāru, veidlapas, dokumentus utt. Direktores vietniece Inta Brasle rādīja, kā skolēnu un pedagogu aptaujās, arī testos un viktorīnās lietot vietnes *Kahoot!* un *Quizizz*. Jaunatnes speciāliste Ieva

Kaltniece ļāva izmēģināt, kā *lauzt ledu* – jauniešus iesildīt, veidot komandu un likt lietā citas neformālās izglītības metodes. Projektu un attīstības speciālists Toms Givaitis dalījās paņēmienos, kā informēt par savas iestādes darbību un veidot modernu reklāmu. Bet Monta Plaude vadīja nodarbību par porcelāna rotām. Viesi arī iepazīna pilsētu, gan braucot ar vilcieniņu *Ludis*, gan iegriežoties novada muzejā un dzīvajā muzejā *Senās Kuldīgas stāsts*, Mākslinieku rezidencē, smilšalās un citur. Saviesīgs vakars pie galdiņiem pavadīts jauniešu mājā, noklausoties mūzikas studijas *Mona* koncertu.

„Ja komanda ir liela, tad var arī darīt lielus darbus.”

„CIEMOTIES VIENMĒR IR VĒRTS”

Līvānu BJC direktore Zane Praņevska secina: „Šo centru modeļi ir līdzīgi, tomēr Kuldīgā ir daudz atšķirīgu nianšu, kuras var izmēģināt savās mājās.” Zane piedalījies darba grupā, ko vadīja I. Brasle, un

atzīst: „Es noteikti domāšu par pedagogu likmes diferencēšanu – par labu tiem pulciņu vadītājiem, kuri strādā ārpus skolām, jo skolās bērnus informēt un saorganizēt ir daudz vieglāk.” Par Kuldīgas jauniešu mājas priekšrocību Z. Praņevska sauc īpaši labiekārtotas istabiņas, jo tas ļauj rīkot nometnes. Līvānu jaunatnes iniciatīvu centrā *Kvartāls*, kas izveidots par Eiropas naudu, nakšņot varot, tikai uz matračiem. „Tāpat atzinīgi vērtēju to, ka Kuldīgas darbinieku komanda ir jauna, jauka, progresīva – vidējais vecums ap 33 gadiem. Turklāt tā ir diezgan liela, un tad var arī darīt lielus darbus. Daudz sarežģītāk, ja štati ir pieticīgi un tie kalni jānogāž vienam.”

Zane ir arī pateicīga par kultūras un atpūtas programmu, kas visiem sagādāta. Un, kaut gan tikko atbraukusi no tālajiem Līvāniem, jau drīz ar visu ģimeni viņa Kuldīgā atgriezīsies Muzeju naktī.

Dina Poriņa

Ceriņus lūkoties

29. maijā Ēdoles invalīdu biedrība rīko braucienu uz Dobeles ceriņu dārzu.

Biedrības vadītāja Emīlija Kniploka pastāstīja, ka pa ceļam paredzēts pietāt divās stādaudzētavās. Pieteikties ekskursijai var jebkurš interesents, zvanot E. Kniploka pa tālr. 29594716 līdz 25. maijam.

Palīdzot mazajām sirsniņām

Jau piekto reizi Ēdolē aizvadīta labdarības akcija *Mazajai sirsniņai*, kuras laikā saziedoti 246,11 eiro nometnei bērniem ar īpašām vajadzībām. Šoreiz pasākuma viesi, ziedotāji tika aicināti pie balti klātiem galdiem.

Šo tradīciju pirms pieciem gadiem aizsāka Ēdoles kultūras nama direktore Inese Poriķe: „Visā Latvijā tika rīkotas šādas akcijas, lielākoties Ziemassvētkos, bet, tā kā tajā laikā ir ļoti daudz pasākumu, izvēlējās maija sākumu, kad ir Mātes diena – ģimenes diena, kopā būšanas svētki. Pirmajā reizē gribējām palīdzēt mūsu vietējai meitenei Marijai Rudzītei. Toreiz cilvēki bija ļoti atsaucīgi, tāpēc nolēmu turpināt.”

Šo gadu laikā ēdolnieki saziedojusi līdzekļus mazajiem onkoloģijas slimniekiem, kādas meitenītes ortopēdiskajiem apaviem un pērn Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļai inventāra iegādei. „Mērķi, kam ziedot, neizvēlos, tas pats parādās – izlasu kādu rakstu, dzirdu kaut kur vai kaut ko uzzinu, un mana sirds liek to izdarīt,” sacīja I. Poriķe. Šogad saziedots Latvijas Bērnu fonda akcijai *Nepaej garām!*, kas par saziedoto naudu rīkos nometnes bērniem ar īpašām vajadzībām.

Koncertā priekšnesumus bija sagatavojuši pagasta dziedātāji un dejtāji. Kā katru gadu bija ieradušies arī mākslinieki no citiem pagastiem – Gudeniekiem, Īvandes, Padures u.c.

„Pirmo reizi visi pasākuma viesi un dalībnieki bija aicināti pie balti klātiem galdiem, kur tos cienājām ar rupjmaizi un medu. Viesu bija daudz,” pastāstīja I. Poriķe.

Antra Grīnberga

MEDIĶI INFORMĒ

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe Baiba Būvmeistere.

Sadzīves traumas lieliem un maziem

Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā no 7. līdz 10. maijam mediķi bijuši 37 izsaukumos. Hospitalizēti 19 pacienti, no tiem seši bērni. Nav notikusi neviena krimināltrauma, toties bijušas septiņas sadzīves traumas, kurās cietuši arī trīs bērni. Visi nogādāti ārstniecības iestādē. No visiem apkalpotajiem pacientiem trīs vīrieši bijuši alkohola reibumā.

Tenisa korti iemēģināts

Šomēnes Kuldīgā, Putnudārzā, pirmās spēles piedzīvojis tenisa korti, kas atdzimis ar vietējo iedzīvotāju kopīgu darbu un LEADER finansējumu.

Tenisa kortu izveidojusi biedrība *Goldingen tenisa parks*, kurā apvienojušies laukuma apkārtējo māju iedzīvotāji – Aigars Zvingulis, Pēteris Šneiders un Raimonds Serdants. Viņi arī bijuši idejas iniciatori un īstenotāji.

„80. gados saimnieciskā kārtā šeit bija uzbūvēts tenisa korti. Bija asfaltēts laukums, bet tas neatbilda standartiem un laika gaitā bija arī aizaudzis,” sacīja A. Zvingulis. „Pērn pavasarī attapāmies, ka atvērts projektu konkurss. Mēneša laikā uzrakstījām projektu. Cerības un darbs attaisnojās.”

Tenisa korta izveidei izmantoti 26 999 eiro LEADER finansējuma, 3000 eiro pašvaldības līdzfinansējuma un pašu ieguldījumi. „Tika pilnībā noņemts vecais segums, laukums paplašināts pēc starptautiskajiem standartiem, uzklāta jauna asfalta kārtā, laukums noklāts ar speciālo segumu. Nācās arī pašiem ieguldīt līdzekļus, jo, piemēram, žogam naudas nepietika. Pēterim Šneideram ir celtniecības uzņēmums, kas palīdzēja.”

Tenisa kortu var izmantot ikviens interesents, taču, lai to darītu, jāklūst par kluba *Goldingen tenisa parks* biedru un jāsamaksā

Viens no Putnodārza tenisa korta izveidotājiem Aigars Zvingulis stāsta, ka spēlētājiem pašiem jānodrošina rakete un bumbiņas, kā arī piemēroti apavi. Pieejamo spēļu laiku kluba biedri saskaņojot *Whatsapp* grupā, kuru koordinē un jaunu kluba biedru pieteikumus pieņem spēkavīrs Māris Rozentāls.

gada biedra nauda. „Kortis ir paredzēts tikai un vienīgi tenisam, bet pieejams tas būs pilnīgi visiem, taču ar nosacījumiem. Mēs nevaram atvērt vārtus un visus pēc kārtas laist iekšā, jo tā ātri vien korti tiks saņemti. Esam vienojušies, ka tie, kuri gribēs spēlēt, iestāsies biedrībā. Kļūstot par biedru, cilvēks parakstās un apliecina, ka piekrīt noteikumiem, ievēros tos un, ja kas notiks, būs par to atbildīgs. Spēlēt var ikviens, taču vienam no tenisistiem jābūt kluba biedram, kurš

spēles laikā uzņemas atbildību.”

Laukumu ikdienā apsaimniekos Māris Rozentāls, kurš dzīvo netālu. Viņš uzņēmis komunikāciju ar apmeklētājiem un tenisa korta noslogojuma koordinēšanu. Kortis jau šobrīd vakaros un brīvdienās esot noslogots, notiek spēles. A. Zvingulis stāsta, ka nākotnē plāno piesaistīt arī kādu, kas kluba biedriem vadīs mācības. Iecerēts līdzās izveidot bērnu laukumu.

Antras Grīnbergas teksts un foto

Atbalsta sportistus

Kuldīgas novada deputāti piekrituši finansiāli atbalstīt vairākus jaunos sportistus.

Roberts Immurs un Ralfs Liepiņš 18. maijā Viļņā piedalīsies 3. Baltijas nedzirdīgo vieglatlētikas sacensībās bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem. Pēc Latvijas Nedzirdīgo sporta federācijas iesnieguma deputāti viņu dalībai kopā piešķīra 150 eiro.

Esi drošs finālā arī Skrundas bērni

Iekšlietu ministrijas un sadarbības partneru organizētā izglītojošā konkursa 7.–8. klašu skolēniem Esi drošs – neesi pārdošs finālistu vidū ir arī Skrundas vidusskolas 8. klases komanda.

16. maijā, kad notiks fināls, skolēni Iekšlietu mi-

No peļņas sedz zaudējumus

Kuldīgas novada pašvaldības kapitālsabiedrības deputātiem atskaitījušas par darbu pērn, un domes sēdē apstiprināti gada pārskati, lemjot par peļņas izlietojumu.

Kuldīgas siltumtīklu nopelnītie 7735 eiro tiks novirzīti iepriekšējo gadu zau-

dzinot bērnu un jauniešu centra direktores un deputātes Ineses Astaševskas priekšlikumu par naudas balvu ekstremālo sporta veidu sacensībās *Kuldīga Open 2019*, nolemts, ka inline, skeitbordā, BMX grupās *Pro un Scooter* par 1. vietu tiks 100 eiro, par otro – 75, par trešo – 50 eiro no ziedojumiem. Sacensības notiks 1. jūnijā Kuldīgas skeitparkā Estrādes parkā.

nistrijā sacentīsies par titulu *Visdrošākā klase 2019*, balvā saņemot iespēju apmeklēt *Līvu akvaparku*. Katrai no finālā iekļuvušajām komandām bija jāatbild uz jautājumiem, jāiesūta savs ideju projekts par tēmu *Droša vieta, droša lieta*.

dējumu segšanai. Tas pats tiks darīts ar *Kuldīgas ūdens* 19 745 eiro. Savukārt Kuldīgas slimnīcas zaudējumus (23 743 eiro) nolemts segt ar nākamo gadu peļņu. *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* peļņa (5158 eiro) tiks atstāta nesadalīta.

Godina labākos skolēnus

„Ik gadu šajā laikā tiekamies svinīgā pasākumā, kura atslēgas vārdi ir mērķtiecība, neatlaidība, radošums, lepnums, pateicība,” tā labāko skolēnu pieņemšanā pie Kuldīgas novada domes priekšsēdes Ingas Bērziņas kultūras centrā sacīja izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure.

I. Bērziņa skolēniem novēlēja atrast dzīvē īsto vietu: „Paldies par jūsu sasniegumiem! Mēs ar jums lepojamies. Dzīvojam strauju pārmaiņu laikā, kādu cilvēce vēl nav pieredzējusi, un no jums ļoti daudz varam mācīties par tādām lietām, kuras jūs pārzināt labāk. Straujās pārmaiņas atstāj ietekmi arī uz profesijām, un jums drīz vien tā būs jāizvēlas, bet tas nav vienkārši. Iespējams, tad, kad beigsiet skolu, darba tirgū būs tādās profesijas, kuras vēl nezinām. Novēlu šajā ļoti dinamiskajā laikā dzīvē atrast savu īsto vietu, un mēs būtu priecīgi, ja savu nākotni jūs saistītu ar Latviju un Kuldīgas novadu.”

Kopumā 60 novada audzēkņi saņēma atzinību par izcilām sekmēm un aktīvu iesaistīšanos skolā dzīvē un ārpus tās. Turlavas pamatskolas 9. klases skolniece Patrīcija Junkere un 8. klases skolniece Inita Šķēle saka: „Mēs

Kultūras centrā godināti 60 Kuldīgas novada labākie skolēni. Viņu vidū arī Turlavas pamatskolas audzēknes Patrīcija Junkere un Inita Šķēle, kuras sveic direktore Lāsma Veigelte.

ar savu skolu lepojamies. Katra diena ir kā piedzīvojums.” Viņas saņēma pateicību gan par labām sekmēm, gan darbību ārpus skolas. Abas dejo līnijdejās un piedalās konkursos arī ārzemēs. P. Junkere stāsta: „Šogad jau desmitais gads, kopš Kuldīgā dziedu popgrupā *Putas*. Bez tā savu ikdienu nevaru iedomāties. Arī nākotni varētu saistīt ar mūziku.” I. Šķēle piebilst: „Dažādus pulciņus apvienot ar mācībām nav nemaz tik grūti.”

9. klases skolniece Elizabete Zirne no

Vārmes saņēma atzinību par sekmēm, aktīvu darbošanos skolā un ārpus tās: „Esmu pabeigusi Kuldīgas mūzikas skolu, un mūzika ir mana aizraušānās. Pašmācībā apgūstu korejiešu valodu – tā ir interesanta. Vēl darbojos Vārmes jauniešu centrā *Čiekurs*. Pašlaik gatavojos eksāmeni, un visu apvienot nav viegli. Pēc 9. klases došos uz Brocēnu vidusskolu un pēc tam vēlētos studēt uzņēmējdarbību.”

Lāsma Reimanes teksts un foto

LABĀKIE SKOLĒNI KULDĪGAS NOVADĀ

Vārmes pamatskolā
Diāna Ķemlere
Elizabete Zirne
Ēdoles pamatskolā
Mierdars Ragže
Linda Liberģe
Laidu pamatskolā
Niks Ričards Odiņš
Ivo Rozenbergs
Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolā
Estere Oliņa
Erna Ozoliņa
Turlavas pamatskolā
Patrīcija Junkere (izvirzījies arī BJC)
Inita Šķēle
Vilgāles pamatskolā
Margarita Būmeistere
Luīze Bādere
Pelču speciālajā internātpamatskolā-attīstības centrā
Kristīne Adamane
Jānis Ralfs Lagzdīņš
Kuldīgas 2. vidusskolā
Pēteris Genrihs
Kaspars Doķis (izvirzījies arī BJC)
Diāna Kronberga
Pauleta Auziņa
Signe Jurdža
Ance Kuršinska
Mārcis Ziņģis
Baiba Sileniece
Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā
Elans Andrejs Vēvers
Andrejs Štrāls
Robertas Balode
Mārsija Ieva Jurēvica
Nils Zīle
Alise Riekstiņa
Anna Narmonta

Kuldīgas Centra vidusskolā
Alise Gailīte
Marta Saliņa
Ralfs Pīpītis
Toms Janušs
Kristaps Mikāls
Marta Laizāne
Daniela Reimane
Uģis Būdenieks
Kristaps Goldbergs
Mārtiņš Dadzis
Ernests Vēzis
V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā
Mērija Anna Mazūre
Mārtiņš Stebulis
Marija Ausmane
Rūta Mediņa
Enija Grēta Filjippova
Kristīne Grīnberga
Kristofers Rolands Kangizers
Paula Astiča
Monta Jankovska
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā
Kristians Kairovs
Katrīna Spēkaine
Rebeka Pētersone
Mārtiņš Raģelis
Sindija Irbe
Kintija Liepiņa
Megija Valkovska
Kuldīgas novada sporta skolā
Roberts Serpāns
Luīze Skudra
Kuldīgas mūzikas skolā
Linda Lasmane
Una Lorberga

Vairāk foto www.kurzemnieks.lv.

Vajag iet un darīt

„Kādreiz skolā katru mēnesi vajadzēja strādāt: meitenes vārīja ievārījumu, pušiem bija rakšana. Mājās rudzi jāved, rudenī jāstāda kartupeļi. Iegūtās prasmes jau nezūd,” saka Laidu pagasta iedzīvotājs Jānis Baumanis, kurš 95 gados strādā dārzā, lasa grāmatas un kādu reizi rokās paņem akordeonu.

„Kādreiz turēju cūkas un govīs. Tagad lopiņu vairs nav, bet rušinos pa siltumnīcu, kaut ko stādu. Šobrīd zeme sāk mosties, var ķerties klāt dārzam. Salāti un pupas jau iesētas. Pie mājas ir pirts, gaļas žāvētava – mazliet no visa kā.”

IESAUKTS LEĢIONĀ

„Mūža garumā daudz piedzīvots. Esmu leģionārs un izsūtītais. Katru gadu cenšos aizbraukt uz pasākumu Lestenē, bet šogad mašīnai nebija izieta apskate, tāpēc dēls aizveda.”

Vācu leģionā J.Baumanis iesaukts 21 gada vecumā: „Mani paņēma instruktoru rotā. Divu mēnešu laikā apmācīja. Pēc tam bija jāvada grupa ar desmit vīriem, jo biju grupas vecākais. Tajā laikā mūs trieca pa mežiem, mācīja kara apmācību. Biju 19. divīzijā. Leģionā pavadīju divus gadus, pēc tam aizgāju uz Liepāju, tur paliku dienēt. Atceros, ka kopā ar draugu izdomājām no leģiona mukt prom. Atnācām netālu no mājām un slēpāmies šķūnī. Kaimiņi jau zināja, ka tur esam, bet neko neteica. Kad kara laikā pārnāca mājas, pavērs briesmīgs skats: govīs sašautas, tās bija piepūtušās milzīgas, apkārtne ļoti smirdēja.

Bet pēc kara notika arī balles. Vienu reizi kopā ar meitenēm braucām no tās mājas. Skatos, ka viens no pušiem pielicis meitenei pistoli pie galvas un gatavs viņu izriktot. Sapratu, ka nekas labs nebūs, tāpēc pistoli atņēmu. Es biju armijas cilvēks un tādas lietas nepieņēmu.”

ATMIŅAS NO SIBĪRIJAS

„Man bija 24 gadi, kad mani izsūtīja uz Omskas apgabalu Sibīrijā. Ģimenei bija saimniecība, es biju leģionārs, un tas arī viens no izsūtīšanas iemesliem. 1949. gadā izveda,

Laideniēks Jānis Baumanis savos Vējiņos vēl 95 gados darbojas gan pagalmā un siltumnīcā, jo lauku mājās darāmā netrūkst.

Annas Bivbānes foto

bet 1957. gadā pārbraucu atpakaļ. Daudzi no zināmajiem te palika, kaut kur paslēpās. Toreiz visu ģimeni izveda no tēva mājām *Lapiņos*. Šo to paspējām paņemt līdzī, bet viss labākais palika. Naktis un dienas braucām. Pa ceļam uz Sibīriju daudzi nomira, tos pa ceļam izsvieda. Nokļūstot galapunktā, sapratām, ka nekādas iestrādes dzīvošanai nav. Mūs iedalīja dažādās krievu ģimenēs. Dabūjam vienu mājiņu un bijām kopā ar piecām ģimenēm. Ja kādam bija govīs, viņš varēja justies bagāts. Es sāku strādāt par traktoristu. Maizi izsniedza uz grammiem – man piešķīra 300 gramus, jo strādāju uz traktora, pārējiem iedalīja 250.”

J.Baumanis atminas arī gadījumu, kad Vorkutā bijis atbildīgais par āboliem: „Tos krāva vilcienos. Mums bija uzdots tos pārļasīt. Pirmās šķiras āboli gāja par pieciem rubļiem. Ar vilcienu braucām 14 dienas. Pa šo laiku augļi bija gan sasaluši, gan atkususi un sapuvuši. Nekas labs no tā visa neiznāca, bet pārdot vajadzēja, un to arī darījām.”

32 gadu vecumā J.Baumanis no tālās zemes pārbraucis: „Sibīrijā daudz strādāju, darbā biju vecākais pārzinis. Ikdienišķajos darbos līdzī brauca krievs, bet viņam uzticējās mazāk nekā man. Man piešķīra medaļu par varonīgu darbu, tāpēc mūs ar ģimeni palaida uz dzimteni. Citi nemaz nepārbrauca. Mana māsa tur nomira. Bija izmācījusies par aptiekāri. Atceros, ka aptiekā bija lielas rindas, jo katram kāda kaite. Visiem vajadzēja palīdzēt, bet vispirms jāsaprot, kādas zāles jājauc kopā, jo tās gatavoja paši.”

PAŠA ROKĀM

Tagad J.Baumanis dzīvo *Vējiņos*: „Tos esmu būvējis pats savām rokām. Stalli uztaisīju vispirms, pēc tam māju. Draugi piepalīdzēja dažādos darbos. Netālu no manis atrodas tēva mājas *Lapiņi*. Kad pārbraucām no Sibīrijas, 14 gadus nodzīvojām tur. Tolaik bija ļoti grūti, es strādāju cūku fermā. Tikai pēc tam atnācu uz šo māju. Te izaudzināts dēls Edgars un meita Dzintra. Kādreiz es cītīgi spēlēju teātri un akordeonu, biju arī pūtējos. Tagad dzīvoju mierīgāk, un ir ļoti labi.”

„Idejām saku jā”

Skrundeniecei Andai Stibai 7. maijā aprit gads, kopš viņa Laidu pagastā sākusi darbu kā kultūras un sporta organizatore. Laiks bijis aktīvs, jau notiek gatavošanās 31. maija vasaras sezonas atklāšanai. Bet līdz 29. maijam Anda devusies, kā pati saka, „pelnītā atvaļinājumā”.

VISUR PAGŪT

„Vienlaikus ar citiem darbiem jau plānoju nākamās pasākumus,” stāsta A.Stiba. „Jau domāju par 18. novembra svētkiem, kaut gan vēl nemaz nav sākusies vasara. Nepārtraukti jāorganizē laiks un nauda, jo tās ir tik, cik ir.” Kultūras un sporta dzīves organizēšana izdodoties tāpēc, ka paveicies ar aktīviem pagasta iedzīvotājiem: „Viņi nāk ar savām idejām, tā mani iedrošinot, ka vajag darīt. Vispirms idejām saku jā, tikai tad domāju, uz ko esmu *parakstījies*.”

A.Stiba arī studē kultūras vadību Liepājas Universitātē: „Pēc pusotra gada iegūšu bakalaura grādu. Šobrīd ir sesija, jāraksta prakses atskaite un studiju darbs. Lai visu paspētu, jābūt labai laika plānošanai un ģimenes atbalstam. Daudzi jautā, kā visu varu paspēt. Smejies, ka neko nevaru paspēt. Man liekas, ka skrienu pakaļ vilciena pēdējam vagonam. Laikam no malas izskatās, ka varu.”

PADARĪT PERSONĪGĀKU

„Aizvadītais gads bijis piepildīts. Laidi nav mana dzimtā puse – iegāju tur starp svešiem cilvēkiem, bet visi ir pretimnākoši. Atceros, ka pašā sākumā pasākumus

Skrundeniece Anda Stiba vienu gadu vada kultūras un sporta dzīvi Laidos. Attēlā – pagasta stendā Hercoga Jēkaba tirgū Kuldīgā.

Andas Stibas arhīva foto

apmeklēja maz cilvēku, bet tagad daudzi ir iekustināti un nāk labprāt.

Nesen mums bija ciemiņi no Valgundes amatiereteātra ar Ritas Misūnes izrādi *Šauj viņu nost*. Apmeklētāju bija vairāk, nekā paredzēts. Ciemiņi bija sajūsmā, jo mums esot tik dzīvi skatītāji, ka tie ar aizrautību seko līdzī uz skatuves redzamajam. 30. aprīlī ar laideniekiem bijām uz opereti *Silva. Čardaša karaliene*. Pagasta pārvalde deva transportu, un es izdomāju, ka pēc kultūras brauksim paši.

Šogad pagastā arī cītīgi esam skatījušies Latvijas simtgades filmas – katru mēnesi

pa vienai. No simtgades biroja atnāca pateicība par kino skatīšanos.”

A.Stiba uzsver, ka svētkus mēģina organizēt tā, lai no tiem kaut ko iegūtu katrs: „Neatkarības svētkus veidoju tādā gaisotnē, lai visi izjustu kopību. Uzaicināju *Austras bērņus* – ar viņiem bija sadziedāšanās gītāras pavadījumā. Katrs no mājām atnesām savu cienastu, ko likt uz galda.”

31. maijā plānota vasaras sezonas atklāšana Laidu estrādē. „Esmu uzaicinājis senioru deju kolektīvu no Skrundas un Aizputes, Snēpeles vidējās paaudzes kolektīvu. Sieviešu ansamblis *Vēja ziedi* izdziedās

dziesmas tautiskā apdarē. Ja dejojām, tad vasaru iedejojām kārtīgi.”

IZDODAS, JA IR PRETIMNĀKŠANA

„Es no darba gūstu gandarījumu. Jūtos īstajā vietā. Mans darbs ir mans hobijs. Ja par to vēl maksā, kas var būt labāks? Man patīk, ka pēc pasākuma vismaz kāds pienāk un pasaka, ka viņam patīcis. Tad ir labi padarīta darba sajūta. Ja jādomā, kur pasākumiem rodas idejas, tad nezinu. Negaidu iedvesmu – vienkārši strādāju. Daru kā Raimonds Pauls, kurš deviņos no rīta piesēžas pie klavierēm un mēģina tik ilgi, kamēr sanāk. Kad rīkoju pasākumu, vispirms rodas idejas, tās salieku kopā, un tikai tad darba procesā izveidojas scenārijs.

Manā darbā galvenais rīks ir komunikācija. Kurzemnieks ir tāds cilvēks, kurš aizvainojumu ļoti ilgi glabā. Pamatojoties uz to, viņš var kaut ko nedarīt vai – tieši pretēji – izdarīt. Pasākumu organizēšanā daudz kas var noiet greizi, ja nav komunikācijas. Ir tādi cilvēki, ar kuriem grūti sarunāties, tāpēc mans uzdevums ir viņus atvērt, un reizēm tas ir sarežģīts uzdevums.

Pāri visam svarīgi, lai darbs sagādā gandarījumu. Laidi ir skaista vieta visos gadalaikos un jebkuros laika apstākļos – šī vieta ir kā paradīzes nostūrītis. Bet viena neesmu nekas – esmu atkarīga no iedzīvotājiem un viņu pretimnākšanas. Jo labākas attiecības saglabāju, jo labākus pasākumus varu uztaisīt. Katrs par sevi neko nevar, tikai kopā varam būt spēks.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Skatītāji Kuldīgas kinoteātrī
 2014. g. - 6372
 2015. g. - 8072
 2016. g. - 11 116
 2017. g. - 13 483
 2018. g. - 15 371

Dina Poriņa foto

Lielo ekrānu grib redzēt arvien vairāk

Par to, ka Latvijas simtgadē kino industrijai piešķirtā valsts nauda būs nesusi augļus, nebija ne mazāko šaubu. Dzima daudz labu darbu, un īpaši spēlfilmām skatītāju netrūka. Taču pozitīvs pārsteigums bija uzzināt, ka mazā, ērtā Kuldīgas kinozāle piecos gados, kopš ieviesta digitālā aparatūra, apmeklētāju skaitu ik gadu tikai audzējusi – no sešiem līdz 15 tūkstošiem.

NO RUĻIEM PIE FAILIEM

Decembrī apritēs 15 gadu, kopš Kuldīgas kinoteātris, kas tolaik saucās *Kurzeme*, no agrākās sinagogas, tagad bibliotēkas 1905. gada ielā tika pārcelts uz Kuldīgas kultūras centru (KKC), kurā izveidota neliela kinozāle ar 56 vietām. To turpinājis vadīt Dainis Pilskungis, bet vairāk nekā desmit gadus par repertuāru gādā Irina Ivanova. Viņa atceras, ka sākumā vēl rādītas 35 mm kinolentes: viena filma – seši septiņi lieli ruļļi.

Kopš 2014. gada, kad aptuveni par 30 000 eiro nopirkta jauna aparatūra, filmas tiek rādītas digitālā formā. Pirmā bijusi *Dzīmlai rūdi rallallā*. Sākumā tās ierakstītas cietajā diskā, un, piemēram, izplatītājs mazo kastīti vedis no pilsētas uz pilsētu, kur tās pārlādētas datorā. Tagad internets ļauj failiem piekļūt attālināti, tikai jāpiesaka, uz kuru serverim jeb atslēgu. KKC sadarbojas ar trim lielākajiem izplatītājiem: *Forum Cinemas*, *Acme Film* un *Latvian Theatrical Distribution*. Latvijas filmu studijas dažkārt savus darbus izplata pašas.

MĪĻĀKAS IR SPĒLFILMAS

I. Ivanova apstiprina: Latvijas simtgades finansējums kino mākslai ir apliecinājies – pašmāju kino skatītājus interesē. Kuplāk apmeklētas spēlfilmas. Tiesa, dokumentālo un animācijas filmu seansos gadās arī tā, ka zālē ir vien daži cilvēki. „Iepriekš tik daudz latviešu kino jau nav bijis. Bet simtgades filmas esam parādījuši visas 16 (sešas spēlfilmas, astoņas dokumentālās un divas animācijas – aut.). Cilvēki, protams, vairāk nāk uz pazīstamu režisoru darbiem,” novēroja Irina. No simtgades darbiem vispieprasītākā bijusi Vara Braslas filma *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru*. Tam esot arī izskaidrojums: ainas uzņemtas Kuldīgā un tās apkārtnē, iesaistīti vietējie ļaudis.

Latviešu kino tapa arī ārpus simtgades programmas. Trīs mēnešus Kuldīgā 30 reizes rādīta komēdija *Klases salidojums*, kuras seansi vēl līdz maijam bija izpārdoti. Ar 1673 skatītājiem tā gandrīz panāca *Vectēva* apmeklētību (1749). Desmit seansos 456 cilvēki noskatījušies savdabīgo komēdiju *Kriminālās ekselesences fonds*, kas uzņemta par t.s. puļa finansējumu, kurā nebija profe-

Lai Kuldīgas kinozālē varētu noskatīties Latvijā un arī pasaulē atzītas filmas, par to gādā kultūras centra darbiniece Irina Ivanova, kinoprojicētājs Uģis Āboliņš un kasierē Skaidrīte Murāne.

Lailas Liepiņas foto

Pēdējās skatītākās ārzemju filmas

1. *Brīvības 50 nokrāsas* – 757 cilvēki
2. *Bohēmista rapsodija* – 592
3. *Trusītis Pēterītis* – 561
4. *Zvaigzne ir dzimusi* – 439
5. *Brīnums* – 354

Populārākās latviešu filmas

- *Rīgas sargi* (2007; Aigars Grauba) – 2430 cilvēku
- *Rūdolfa mantojums* (2010; Jānis Streičs) – 1800
- *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru* (2017, Varis Brasla) – 1749
- *Klases salidojums* (2019; Andrejs Ēķis) – 1673
- *Nameja gredzens* (2018; Aigars Grauba) – 1284
- *Sapņu komanda 1935* (2012, Aigars Grauba) – 1247

Kuldīgas kinozāles repertuārs: kckuldiga.lv – Afiša. Darbdienās, kā arī brīvdienās stundu pirms pirmā seansa biļetes var rezervēt pa tālr. 29542242.

sionālu aktieru un kurai paredz kulta filmas nākotni. Bijuši arī dokumentālie darbi: *Zāģeri* (94 cilvēki), *Dotais lielums – mana māte* (48) u.c.

SARUNAS AR AUTORIEK

Kinoteātrī rīkotas tikšanās gan ar simtgades, gan citu filmu radošajām grupām. Te cimojusies dokumentālās filmas *Ievainotais jātnieks* (par tēlnieku Kārli Zāli) autore Ilona Brūvere, animācijas filmas *Jēkabs, Mimmi un runājošie suņi* režisors Edmunds Jansons un citi veidotāji, dokumentālā kino meistars Ivars Zviedris ar *Zāģeriem*. Režisors Sandijs Semjonovs un scenāriste Inese Vaikule divos labdarības seansos ieradās ar kinodarbu *Dāvids un Goliāts* par Kuldīgas brāļiem Kristu un Kristapu Kaņukiem. Kristapa veselībai skatītāji saziedoja 234 eiro. Pērn 4. maijā uz filmu *Bille* bijusi pilna zāle, un izdevusies tikšanās ar režisori Ināru Kolmani un producentu Jāni Juhņeviču. „Tas ļoti pricēja,

jo satikt filmu autorus – tā ir liela vērtība,” saka I. Ivanova.

HOLIVUDAI IZGRIEŽ POGAS

Modernais laikmets ļauj arī mazpilsētā tai pašā vai nākamajā dienā redzēt to, kas Rīgā piedzīvo pirmizrādi. Tāpat jau iepriekš var noskatīties kinolentes, kas vēlāk izvirzītas prestižajām balvām *Zelta globuss* vai *Oskars*, un, kad godalgas ASV tiek pasniegtas, mūsdienu skatītājiem jau ir pašiem savs viedoklis. Bet, kā liecina statistika, Kuldīgā pieprasījums pēc Holivudas kino ir krietni mazāks nekā pēc latviešu filmām, kuru rekords šeit ir 30–40 seansu.

KAS TO GĀDĀ?

Lai viss labākais uz ekrāna būtu arī pie mums, bez Irinas, kura sadarbojas ar filmu izplatītājiem, te strādā vēl divi cilvēki. Biļetes parasti tirgo kasierē Skaidrīte Murāne. Tā kā vietas var pieņemt arī pa telefonu un samaksāt ierodoties, dažkārt viņai nākas

kādam aizmāršīgākam zvanīt un pārjautāt, vai tad uz seansu būs. Un apmeklētāji nav tikai kuldīdznieki – ierodas arī ļaudis no laukiem, cītīgi kino mīļotāji brauc pat no Zlēkām, Saldus un citurienes. „Tieku arī pati noskatīties, parasti pēdējā seansā,” saka kasierē. „Latviešu filmas esmu redzējusi gandrīz visas.”

Toties kinoprojicētājs Uģis Āboliņš ir redzējis pilnīgi visas repertuāra filmas! Citādi nevar, viņš skaidro. „Ielādēju datorā un iepriekš uz lielā ekrāna pārbaudu, vai ir kārtībā. Līdz galam dažreiz noskatos nevis zālē, bet caur mazo lodziņu, taču tās, kuras interesē, – tās gan.” Dažām vēl virsū jāuzliek subtitri.

Aprīlī kinozāle uz laiku bija slēgta, skaidro I. Ivanova, jo aparatūrai no ierindas izgājis bloks, kas labi kalpojis piecus gadus. Firma *Audio AE*, kas iekārtu apkopj, no ASV ražotāja pārstāvēniecības Nīderlandē saņēmusi jaunu, un kopš maija kinoteātris atkal atvērts.

Latvijas filmas **LV100** Latvijas simtgadei

Apmeklējums Kuldīgā

SPĒLFILMAS:

- *Vectēvs, kas bīstamāks par datoru* (Varis Brasla) – 1749 skatītāji
- *Homo novus* (Anna Viduleja) – 1112
- *Bille* (Ināra Kolmane) – 715
- *Paradīze '89* (Madara Dišlere) – 604
- *Tēvs Nakts* (Dāvis Šimanis) – 551
- *1906* (Gatis Šmits) – 65

DOKUMENTĀLĀS:

- *Ievainotais jātnieks* (Ilona Brūvere) – 141
- *Baltu ciltis* (Raitis un Lauris Ābeles) – 93
- *Turpinājums* (Ivars Seleckis) – 78
- *Astoņas zvaigznes* (Askolds Saulītis) – 51
- *Mērijas ceļojums* (Kristīne Želve) – 43
- *Lustrum* (Gints Grūbe, Sanita Jemberga) – 37
- *Laika tilti* (Kristīne Briede, Audris Stonis) – 14
- *Kurts Fridrihsons* (Dzintra Geka) – 11

ANIMĀCIJAS:

- *Saule brauca debesīs* (Roze Stiebra) – 89
- *Jēkabs, Mimmi un runājošie suņi* (Edmunds Jansons) – 88

„Latvijas simtgades filmas esam parādījuši visas 16. Cik daudzi tās noskatās, atkarīgs no katra paša.”

NEAIZVIETOJAMAS IZJŪTAS

Par Latvijas simtgades filmu popularizēšanu pērn I. Ivanova saņēmusi Nacionālā kino centra pateicību un ielūgumu uz *Lielā Kristapa* ceremoniju. Viņa ir kino mīļotāja – skatās gan biogrāfiskas, gan muzikālas, gan par sportu un fantastiku. Irinu līdz asarām aizkustina *Bille*, bet ļoti patīk arī *Avatara* fantāzijas. „Katrā ir kāda dziļa doma, tikai vajag to sadzirdēt un saredzēt. Un lai neatstāj vienaldzīgu. Ar mazbērniem esam noskatījušies daudzas par cilvēku un dzīvnieku draudzību – tās māca būt iejūtīgiem. Viedierīču laikmetā tas svarīgi.”

Jā, daudzi tagad filmas skatās ne vien datorā, bet nu jau arī telefonā. Tomēr Irina ir pārliecināta, ka kinoteātri ne tikai neizmirst, bet pat piedzīvo uzplaukumu. Arī Kuldīgā.

Tā kā KKC gaidāma pārbuve, projektētājiem dots uzdevums kinozāli ielānot, un tiek meklēta piemērotākā vieta. Svarīgi, lai arī turpmāk tur būtu labas filmas un tikai klātienē iegūstamās emocijas.

Kā Skrundā svētkus svinēja

Ar moto *Esī viens no...!* jau vairākus gadus maija otrās nedēļas nogalē Skrunda pulcēja gan novada iedzīvotājus, gan viesus.

Šogad programmā bija gan ierastas tradīcijas, gan jaunumi. „Ja Muhameds nenāk pie kalna, kalnam jāiet pie Muhameda,” tā par savu dalību svētkos teica modes māksliniece Elita Patmalniece. „Ne jau tikai Rīgā ir dzīve – arī te viss kaut kas taču notiek!” Māksliniece radošajā darbnīcā zīmēja interesentu portretus un ļāva arī pašiem izpausties zīmējumos un krāsās.

„Nav ne par aukstu, ne par karstu,” teica kādreizējā Skrundas pašvaldības vadītāja Nellija Kleinberga, patruļkuģa *Skrunda*

krustmāte. Savukārt bijušais Raņķu pagasta vadītājs Andris Sadovskis novērojis, ka cilvēku mazāk nekā iepriekš. Taču Skrundai vienmēr bijis jārēķinās, ka maija sākumā tuvākajā apkārtnē notiek ļoti daudz citu pasākumu.

Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljons jau vairākus gadus izrāda kaujas tehniku, cienā ar zupu. Šogad pirmoreiz lustīgu muzikālu sveicienu bija atvedis Zemessardzes orķestra pūšamo instrumentu ansamblis. „Šeit ir atsaucīga publika, prieks redzēt, ka mūsu uzstāšanās ļāva izdan-

coties gan jauniem cilvēkiem, gan sirmiem ļaudīm,” atzina bundzinieks Jānis Vēbersts.

„Galvenais, lai cilvēkiem svētki patiktu,” teica Skrundas novada domes priekšsēdē Loreta Robežniece. „Mēs devām iespēju izvēlēties, ko apmeklēt, ko skatīties, būt kopā ar citiem vai nesvinēt.”

Aprūpes nama *Valtaiki* un Raņķu pagasta pārvaldes darbinieki sabraukuši modināt skrundeniekus.

Amnas Bivbānes foto

Laivu braucienā *Lustīgi dzīvojam!*, kas Skrundā ir svētku parādes vietā, krastam veiksmīgi pietuvojās visas sešas dalībnieku komandas, tostarp daiļās raganas jeb *Skaistuma laboratorija*.

„Sākumā skrundenieki bija tādi bikli, tad atraisījās. Es jau neko daudz ar viņiem neparunāju – tikai zīmēju,” atzina modes māksliniece Elita Patmalniece.

Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljona zemessargi interesentiem piedāvāja vizināties ar militāro transportu.

Bēbišu rāpošanas sacensībās mazais *Olivers* (8 mēneši) un viņa māmiņa *Līga*.

Aivitas Starņevičas foto

Jau trešo gadu uz Skrundu brauc loka šaušanas centrs *Archery Liepāja*. Treneris *Makss Hmeļevskis* atzina, ka par šīm nodarbībām interesējas gan meitenes un zēni, gan pieaugušie.

Koncertā *Lustīgā ziņģu un danču andele* satikās Liepājas aktrīšu kopa *Atštaukas* un latgalešu jautrā postfolkloras grupa *Rikši*, plēšot jokus uz visām pusēm.

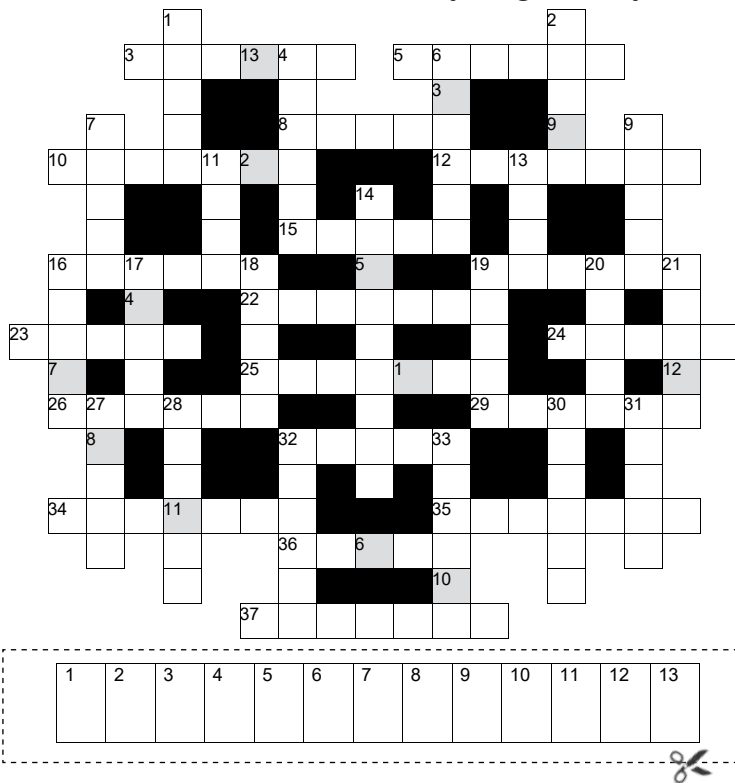

Mājražotājai *Māritei Jēkabsoni* no Brocēniem par pircēju trūkumu nebija bēdu – dižandele kultūras nama skvērā vēl nebija beigusies, kad visi sieri jau izpirkti.

Vairāk foto www.kurzemnieks.lv.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Leontjeva.

Risinājumu gaidām līdz 15. maijam.

Horizontāli: 3. Zemē vai ūdenī paslēpts sprāgstvielas lādiņš, kas eksplodē tad, kad tam pieskaras vai kad to uzspridzina. 5. Sakaltusi, sasalusi vai citādi sacietējuši zemes virskārta. 8. Titāns grieķu mitoloģijā, Gajas un Urāna dēls. 10. Argentīniešu šahists (1910–1976). 12. Somaiņu kārtas dzimtas mazs primitīvs gaļēdājs vai kukaiņēdājs, parasti ar garu tvērējasti, dzīvo Amerikā. 15. Legendārs Atēnu valdnieks. 16. Tehniska rakstu zīme. 19. Cukura ražošanas blakusprodukts. 22. Pilsēta Ukrainas ZA, apgabala administratīvais centrs. 23. Ziedu un plauksmes dieviete seno romiešu mitoloģijā. 24. Eiropiešu alķīmijā viela, no kuras jāiegūst filozofu akmens. 25. Grieķu mitoloģijā maksa Haronam par pārvedumu pār elles upi Aherontu. 26. Sērskābes dubultsāls, kas satur vienvērtīga un trīsvērtīga metāla jonus. 29. Vekselis bez norādīta maksājuma termiņa, ko var uzrādīt apmaksai jebkurā laikā. 32. Apdzīvota vieta Gulbenes novada Jaungulbenes pagastā. 34. Dieva un pārdabisku spēku esamības nolīgšana. 35. Galvaspilsēta Eiropā. 36. Mirušo valstības iemītniece seno ēģiptiešu mitoloģijā, kas katru nakti aizkavē saules dievu Ra, cīnoties ar to. 37. Pavasara puķe.

Vertikāli: 1. Mašīnu elements ar cilindrisku vai konisku caurumu cita elementa ievietošanai elementu savienojumos vai slīdgultņos. 2. Japānas 16.–19. gs. lielākā zelta monēta. 4. Ierīce, ietaise transportlīdzekļu savienošanai. 6. Liela, ūdeni necaurļaidīga kamera zemūdens darbu veikšanai. 7. Izliekts metāla vairozdziņš špagas, rupiera roktura priekšā vai loks pie zobena roktura, lai paukošanā vai kaujā pasargātu roku no ievainošanas. 9. Intensīvs lielu pilsētu un rūpniecības centru gaisa piesārņojums. 11. Gaismas, auglības un radīšanas dievs slāvu mitoloģijā. 13. Šķēdes labā krasta pieteka Talsu novadā. 14. Starpprodukts, ko iegūst, kausējot svina rūdas. 16. Gaļas (parasti jēra) rullītis, kas iefīts vīnogulāju lapās. 17. Uzņēmums (organizācija) vai uzņēmumu apvienība, kam ir juridiskas personas tiesības. 18. Spilvenveidīgs elements doriskā ordena kapiteļī zem abaka. 19. Nauda, kas tiek dota vai ņemta kā maksāšanas līdzeklis. 20. Viens no 12 Izraēla cilšu dibinātājiem Bībelē, Vecajā Derībā. 21. Sala Egejas jūrā, Balkānu pussalas DA piekrastē. 27. Veca masas mērvienība – aptuveni 160 kilogrami. 28. Darījuma izpildīšana tieši līguma termiņa dienā. 30. Spāņu vidējās un zemākās muižniecības pārstāvis, bruņinieks viduslaikos. 31. Upe Zviedrijas ziemeļu daļā, robežupe ar Somiju. 32. Japāņu virtuvē iecienītas uzturā lietojamas jūraszāles. 33. Pusnakts sanākums ar attiecīgu rituālu raganām.

Pareizā atbilde: SENTIMENTĀLISMS.

Atbildes

Horizontāli: 1. Sutašs. 4. Dempings. 10. Līgavas. 11. Etniska. 12. Jods. 13. Prece. 14. Lāpa. 17. Heilījs. 18. Mantra. 21. Zālīte. 23. Turbāns. 27. Loms. 28. Barža. 29. Ātes. 32. Nanisms. 33. Teorija. 34. Satīties. 35. Celtne. **Vertikāli:** 1. Sēlija. 2. Tagadne. 3. Šīva. 5. Esence. 6. Pūne. 7. Noslāpt. 8. Smaganas. 9. Asīrija. 15. Elite. 16. Mamba. 19. Dzelonis. 20. Budžets. 22. Laminēt. 24. Noteikt. 25. Kaisme. 26. Aslape. 30. Asēt. 31. Bole.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Ojārs Silkans.

Pēc balvas redakcijā gaidām **Velto Višņevsku**.

Atzinējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē.

Maija uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcent's.

MANS MĀJDZĪVNIĒKS

Mājas mīlule Reina

„Draudzīga, mērķtiecīga, azartiska, dzīvespriecīga, izturīga, atlētiska, lojāla pret saimnieku un ļoti mīl bērnus,” tā par amerikāņu pitbulterjeru Reinu saka Sabīne Strode-Ikstena.

„TĀ NAV ROTALIETA, TĀ IR ATBILDĪBA”

Sabīne ir snēpelnice, bet nu jau sešus gadus ar ģimeni dzīvo Jelgavā. Viņa ir sertificēta fitnesa trenere. Sabīne pusotru gadu ir saimniece amerikāņu pitbulterjera suņu meitenei Reinai un lepojas, jo tās fotogrāfija ieguva 1. vietu *Kurzemnieka* ikgadējā mājas mīluļu fotokonkursā. „Par suni esmu sapņojusi, kopš sevi atceros, tikai man neviens neļāva to ņemt. Un pareizi vien darīja, jo nevienu dzīvnieku nevar ņemt tikai tāpēc, ka bērnam tā gribas. Tā nav rotalieta, tā ir atbildība. Ar suni jāiet arī vismaz divas reizes dienā un ne jau 15–20 minūšu pastaigā, bet krietni ilgāk. Nav svarīgi, maziņš vai liels suns. Arī dzīvojot privātmājā, jāatvēl laiks pastaigai un aktivitātēm, lai socializētu suni un veidotu labu savstarpējo kontaktu. Neveltot laiku pastaigām un rotaļām, suns no garlaicības darīs palaidnības: sāks demolēt sētu, grauzt dažādus priekšmetus un neklausīt. Ar suni ir jāstrādā un jāved uz apmācībām, jo tas ir dzīvnieks un tā uzvedība nav prognozējama.”

PIRMS TAM IEVĀC INFORMĀCIJU

Sabīne stāsta, kā pieņēmusi lēmumu par labu šīs šķirnes sunim: „Man ļoti patīk viņu izskats, tie ir aktīvi. Ja neesi gatavs daudz staigāt, skriet, sportot, tad šī šķirne nebūs tev. Pirms iegādes meklēju informāciju, skatījos video, lasīju rakstus, meklēju cilvēkus, kuriem šī šķirne ir, pat braucu ciemos, lai iepazītos tuvāk ar *pitiem*. Reinu atvedām no Krievijas audzētavas. Raksturā suns ir draudzīgs, mērķtiecīgs, azartisks, dzīvespriecīgs, izturīgs, atlētisks, lojāls pret saimnieku un ļoti mīl bērnus, suns – kompanjons. Arī saimniekam jābūt ar stingru raksturu, nedrīkst ļaut kāpt sev uz galvas. Zīnu cilvēkus, kuri domā, ka šie suņi ir agresīvi un bīstami, bet

tas ir maldīgs uzskats. Daudzi jautāsiet, no kurienes tad radušies mīti, rak-sti, TV raidījumi par to, ka *pits* saplosījis cilvēku, sakodis bērnu utt. Par to jāpasakās cilvēkiem, kuri vaislo nesaprotamus suņus, kuri vizuāli izskatās līdzīgi *pitiem*, nepārbaudot viņu psihi, ciltsrakstus. Par šādiem suņiem nekad nezināsi, ko viņa ģenētika nes. *Pitus* agrāk izmantoja cīņās, kur tie cīnījās viens pret otru, tāpēc vienīgais mīnuss – šķirnei var būt zooagresija, tas nozīmē, ka suns var būt agresīvs pret citiem dzīvniekiem. To var kontrolēt, apmācot pie kinologa. Mums šīs problēmas nav, Reina draudzējas ar visiem.”

PIRKT AR CILTSRAKSTIEM

Pitbuli nav un nedrīkst būt agresīvi pret cilvēkiem. Ja tā tomēr ir, tas skaitās šķirnes brāķis, un vaislot šādu suni ir kategoriski aizliegts. Tāpēc ir svarīgi, no kurienes ņem suni, un jāzina, kādi bijuši vecāki, vai nav ģenētiskas saslimšanas, slima psihe. Šo šķirni vai jebkuru citu tīršķirnes suni noteikti iesaku pirkt ar ciltsrakstiem, kas dod garantiju, ka suns ir vesels un viņa senči nav agresīvi.

Musdienās šķirni var dalīt divās daļās – *show* klases suņi (piedalās izstādēs) un sporta, darba suņi, ar kuriem parasti piedalās sporta sacensībās.

SABĪNE IESAKA

Pirms vēlies suni, īpaši pitbulterjeru, pārdomā un izvērtē, vai esi gatavs veltīt savu brīvo laiku sunim un tā apmācībai un vai vari to atļauties. Esam atbildīgi par tiem, ko pieradinām.

Sabīne Strode-Ikstena ar draudzīgo amerikāņu pitbulterjera suņu meiteni Reinu.

Sabīnes Strodes-Ikstena arhīva foto

Sporta suņi ir vieglāki un mazāki augumā. Reina ir izstāžu suns. Esam Latvijas jaunie čempioni, kā arī Lietuvas, Igaunijas un Polijas čempioni.

„NOGURIS SUNS – LAIMĪGS SUNS”

Saimniece stāsta: „Svarīgs ir kvalitatīvs ēdiens, barojam ar *Superpremium* klases sauso barību. Vislabāk, protams, būtu svaiga gaļa, dzīvnieku subprodukti un dārzeni. Daudzi domā, ka suns smird, bet tā nav, ja nodrošina ar labas kvalitātes barību. Sunim ir specifiska smaka, ja tas tiek barots ar cilvēku ēdiena pārpalikumiem, putrām vai zemas kvalitātes barību. Jo tā labāka, jo mazāk veselības problēmu.

Reina ir gudra, ļoti ātri apgūst jaunas lietas. Dzīvojam dzīvoklī, bet tas nerada nekādas problēmas – nekas nav sagrauzts vai izdemolēts. Pārņākot no pastaigām, suns ir mierīgs un guļ. Galvenais ir to nodarbināt – noguris suns ir laimīgs suns. Uz suņu skolu vedu no četrpadsmit mēnešu vecuma. Centāties iet reizi nedēļā, tur apgūvām pamatlītas. Tagad pati ar viņu darbojos. Tā ir fantastiska sajūta, kad redzi sava ieguldītā darba augļus. *Piti* ļoti labi pakļaujas apmācībām, bet daudz jāstrādā pašam, lai būtu gandarījums gan sev, gan sunim.”

Lāsma Reimane

VALODNIEKS

Kurzemnieka konkursā tiek publicēti izteicieni un jēdzieni. Precīzāko skaidrojumu autori (var pievienot arī piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems balviņu.

Ko nozīmē teiciens *vecā gvarde*?

Atbildes līdz 15. maija 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde. Ingars Neimanis raksta, ka teiciens *likt ne uz to zirgu* radies, kad cilvēki hipodromos lika likmes un slēdza derības par to, kurš zirgs pirmais finišēs. Līdz ar to tā ir azarta spēle. Tiešā nozīmē tas nozīmē zaudējumu, bet pārnestā nozīmē šis teiciens tiek lietots, lai apzīmētu, ka kāds vai kādi ir smagi kļūdujušies savos aprēķinos vai cerībās un ir pieļāvuši kļūdu. Anita Eglīte raksta, ka tā saka, kad cilvēks smagi kļūdas savās cerībās vai rīkojas nepareizi. Izteiciens radies no zirgu skriešanas sacensībām.

Konkursu atbalsta *Micrec.lv*

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Benita Lielāmere

Benita Lielāmere bijusi Nīkrāces pašvaldības vadītāja pirmajā sasaukumā.

„ESMU VIETĒJĀ!”

Benita pagastā dzimusi, augusi un ilgus gadus strādājusi. „Esmu vietējā,” viņa ar lepnumu uzsver. Dzimusi Skrundas rajona Lēnu ciemā. Septiņas klases beigusi Rudbāržu vidusskolā, 8. klasi – Skrundā. Mācījusies Liepājas mākslas vidusskolas rokdarbu un aušanas nodaļā.

No 1974. gada B.Lielāmere sākusi strādāt Nīkrāces kultūras namā par mākslinieciskās daļas vadītāju. Līdztekus pusgadu bijusi pionieru vadītāja un zīmēšanas skolotāja F.Deglava astoņgadīgajā skolā, taču darbs nav īsti iepaticies, jo vecāko klašu skolēni Benitu nav ņēmuši nopietni – centušies apcelt un visādi izjokot.

1978./1979. gadā viņa strādājusi Kuldīgā komjaunatnes komitejā. Bijusi padomju saimniecības Nīkrāce sekretāre, 80. gados – četrus gadus ciema izpildkomitejas priekšsēde, vēlāk sekretāre. 90. gados darbojusies savā saim-

niecībā, bijusi Nīkrāces pagastietas priekšsēde.

VIENMĒR VILCIS MĀJUP

B.Lielāmere dzimusi 11 bērnu ģimenē. Tēvs strādājis kolhozā, mamma – mājās. „Tolaik uzskatīja, ka jāstrādā visiem, tādēļ vasarās arī mammai un bērniem bija jāpalīdz kolhoza darbos.” Dzīvojuši pieticīgi, bet draudzīgi. Lai gan kolhozniekiem maksāts graudā un ar naudu bijis paknapi, badā nav bijuši. Vecāki un divi brāļi jau aizsaulē, pārējie dzīvo citur Latvijā.

Septiņus kilometrus uz Rudbāržu skolu nācies iet cauri mežam: „No Lēnām gājēju bija daudz, tomēr, kad Skrundā uzcēla vidusskolu, izvēlējos braukt turp,” atceras B.Lielāmere. Pēc Liepājas mākslas vidusskolas strādājusi *Daiļradē*, bet ne ilgi: „Nepatika izpildītājas darbs, un vilka mājup pie vecākiem. 1973. gadā uzcēla Nīkrāces kultūras namu, strādāju tajā. Bija plaša pašdarbība: koris, ansamblis, deju kolektīvs, brauca lielie teātri.” No dzimtās vietas vēlreiz mēģinājusi aiziet uz Kuldīgu. Vīrs Andris

pierunājis atgriezties.

TĒVA SAIMNIECĪBĀ

„Nīkrācē esmu darījusi dažādus darbus. Kamēr bērni mazi, biju audzinātāja bērnodrāzē, lai viņus varētu pieskatīt. Tad četrus gadus izpildkomitejā par priekšsēdi, divus – par sekretāri pie Aijas Zariņas.”

Līdz ar pārmaiņu laikiem Benita sākusi Lēnās saimniekot tēva mājās *Ventaskrastos*. Par mantojuma zemi vēl ne runas nav bijušas. Cik padomju saimniecība ļāvusi, tik hektāru apstrādājuši. Sākumā ņēmusies viena, tad vīrs pametis darbu kopsaimniecībā, kur bijis gan mehāniķis, gan iecirkņa priekšnieks.

Kad Benita bija pagasta padomes priekšsēde, situācija mainījies: vīrs pa mājām, kamēr sieva vada pagastu. „Mums ir 53 hektāri zemes, tehnika. Andris ir lielākais darītājs. Desmit gados izmēģinājām visu: gan ar lopiem, gan graudiem un cukurbietēm. Apstājāties pie tā, ka nav peļņas attīstībai. Cik saņēmām, tik atkal ieguldījām degvielā, minerālmēslos, sēklā... Kad tētis nomira un mamma lielajā mājā

palika viena, nolēmām pārcelties pie viņas. Pirms tam mitām dzīvoklī Dzeldas centrā.” Lielāmeru ģimenē izaudzinātas divas meitas un dēls.

PIEREDZE PALĪDZ

B.Lielāmere vadījusi arī pagastietu. Kad autobusu satiksmē bijusi neregulāra, no Lēnām uz Dzeldu braukusi ar velosipēdu. Lieti noderējusi pieredze, kas uzkrāta, strādājot par sekretāri un pildot notariālas funkcijas.

„2001. gadā iestājās lūzums. Bija kārtējais neražas gads, pārņēma izmisums. Izlasīju, ka Liepājā atvērta Juridiskā koleģija. Saprātu, ka kaut kas dzīvē jāmaina. Iestājos. Tuvojās vēlēšanas, un domubiedru grupa arī mani aicināja kandidēt,” stāsta B.Lielāmere.

Darbs pašvaldības priekšsēdes amatā krasi atšķīries no iepriekšējās pieredzes. Padomju gados nācies skatīt iedzīvotājus, lopus, stingra bijusi karaklausības vecuma cilvēku uzskaitē. Vajadzējis iekasēt nodokļus. Bet tagad daudz jānodarbojas ar sociālajiem jautājumiem.

„Man bija viegli strādāt, jo gan-

drīz visus pazīstu, zinu katru māju arī ārpus centra. Pašvaldības darbinieki bija ļoti saliedēti kolektīvi – nekļūvējamies un nerīvējamies. Savukārt iedzīvotājiem vieglāk, ja ar problēmām var nākt pie pazīstama cilvēka.”

Uz jautājumu, kādēļ piekritusi sēsties pašvaldības vadītājas krēslā, viņa atbild: „Gribēju nevis mainīt, bet sakārtot to, kas palicis pēc padomju saimniecības sabrukšanas. Meklējām naudu, ņēmām kredītus. Atpūtas centru bijušajā ēdnīcā iekārtojām par budžeta naudu un ar bezdarbnieku palīdzību. Daudz darījām, lai iedzīvotāji saprastu, ka jāmaksā par ūdeni un kanalizāciju, arī īpašuma nodoklis. Redzot, ka pašvaldība naudu izmanto racionāli, iedzīvotāji kļuva apzinīgāki.”

Pagasta mīlestību B.Lielāmere izsaka, citējot *Lankalnu* īpašnieku Juri Jaunzemu: „Nīkrāce nav nomale! Mēs šeit jūtamies kā Eiropas centrā.” Juris tā atbild tiem, kuri Rīgā prasa, kur tāda Nīkrāce atrodas. Arī pie mums viss notiek!”

PRIEKA AVOTI

„Ikvienam ir dots, jāprot saskatīt un novērtēt”

Nīkrācniece Justīne Knopkena ir jaunatnes darbiniece savā pagastā. Šobrīd viņa studē tiesību zinātnes Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes 3. kursā.

Justīnes dzīves moto – ko sēsi, to pļausi. „Dariet labu ikvienam, novērtējiet cits citu, jo tas reiz nāks atpakaļ, arī viss sliktais! Novēlu katram ieraudzīt to, kas mums ir dots, un saprast, ka laime ir ne tikai lielajās pilsetās.”

Ģimene

„Tā man ir pats svarīgākais. Laiks, kad kopā esam visi – mana un vīra Ingus ģimene. Kvalitatīvs laiks, kopā būšana un sarunas ir tas, kas palīdz saņemt no vecākiem pašu vērtīgāko.”

Izglītība

„Pie četrus gadus bija noteikti jāpieskaita studijas Latvijas Universitātē. Likumu, normatīvo aktu lasīšana ir tikai pamats šīs zinātnes apgūšanai. Trīs gadu laikā izlasīti neskaitāmi zinātniskie raksti, pasniedzēju grāmatas, kā arī uzrakstīti divi studiju darbi. Nākamgad jāprezentē savs bakalaura darbs, tas paņem ļoti lielu daļu manas ikdienas.”

Suņu mīlulis

„Ikdiens prieks ir franču buldogs Berijs. Šī šķirne noteikti ir tā, kura ienes smieklu devu ikviena dzīvē. Lai ko darītu mēs, arī Berijam ir jāpiedalās. Pat ja tā ir ēst gatavošana vai mājas tīrīšana, viņš vienmēr būs pa kājām.”

Laiks sev

„Ikdiens man svarīgi pavadīt laiku vienatnē, tikai ar sevi un aizdomāties par lietām, kuras steigā cilvēki nepamana. Man ļoti svarīgs ir Dieva vārds, mīļākā nodaļa ir *Salamana pamācības*. Katrā pantā ir atziņa, kuru vērts izvērtēt, vai to izmantot ikdienā, biznesā un dzīvē.”

Sports

„Šogad sāku apmeklēt TRX treniņus pie Andas Brūderes. Sports ir vajadzīgs katram, mums ir jārūpējas ne tikai par savu garīgo, bet arī fizisko ķermeni. Protams, tā ir slodze, un mūsdienās cilvēki negrib sevi piespiest izdarīt vairāk, bet treniņus pie Andas noteikti iesaku ikvienam. Prieks, ka novadā ir uzņēmīgi cilvēki ar pareizo attieksmi.”

Ūdens

„Esmu dzimusi un augusi Liepājā – pilsētā, kura lielākajai daļai asociējas ar vēju un jūru. Bet varu teikt godīgi, ka labākā vieta, kur baudīt klusumu, mieru un ūdeni, ir Venta pie Lēnu pils. Vasarā kopā ar draudzenēm braucam tur agri no rīta. Enerģija visai dienai garantēta.”

Jaunieši

„Nīkrāces jauniešu centrs ir vieta, kur gaidīts ikviens jauniešs, lai kopā ar citiem pavadītu brīvo laiku lietderīgi. Katru nedēļu izdomājam aktivitāti, lai būtu interesanti. Liels prieks par to, ka Skrunda atbalsta jauniešus un viņu vēlmes. Šobrīd pieprasītas ir jaunās spēles, kuras tiek spēlētas bez apstājas. Prieks, ka ir jaunieši, kuri to novērtē un vēlas darīt ko vairāk.”

Anna Bivbāne, Justīnes Knopkenas arhīva foto

Izglītība, sociālā palīdzība un komunālā saimniecība paliks pašvaldībām

Ko ar administratīvi teritoriālo reformu (ATR) gribam sasniegt? Pašvaldības ir ļoti atšķirīgas, izpratne un uzdevumu izpilde dažāda, bet funkcijas vienādas. Laiks prasa lielāku atbildību un iesaisti valsts kopīgajā darbā. Un pašvaldībām jāspēj to paveikt. Tas ir jautājums arī par cilvēku resursiem, turklāt pieejas mainās. Tā, tiekoties ar reģionālajiem medijiem, uzsvēra vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs JURIS PŪCE.

NO IERĒDŅA PAR EKSPERTU

Teikto ministrs pamatoja ar piemēru no sociālo pakalpojumu sfēras. „Piemēram, sociālā palīdzība ir pašvaldības funkcija. Līdz šim tai bija jānosaka – kas maznodrošināts, kas trūcīgais, bet tagad atbildība mainās, un sociālajam darbiniekam jāmeklē individuāla pieeja, jāstrādā proaktīvi. Sagaidām, ka viņš izzinās sabiedrības vajadzības, piedāvās efektīvākos pakalpojumus. Esam pārgājuši no ierēdņa uz eksperta funkciju. Tam vajadzīgas zināšanas. Kurš to var nodrošināt? Arī tāpēc 21. gadsimtā jāiet uz lielākiem novadiem.”

TOREIZ POLITISKS KOMPROMISS

Jautāts par iepriekšējo reformu 2008., 2009. gadā, ministrs sacīja: „Bet 2006. gadā toreizējā pašvaldību ministrija atzina, ka būtu svarīgi, lai pilsētas ir kopā ar lauku teritorijām, ka svarīgi, lai ir vismaz 8000 iedzīvotāju. Bija modelis ar 70 pašvaldībām. Beidzās tas ar politisku kompromisu, ka ir vismaz 4000 iedzīvotāju, bet pēc tam paš-

„**Spiediena uz pašvaldību izmaksu efektivitāti nav! Un mazā novadā tās ir augstākas.**”

valdības tika izveidotas ar vēl mazāku cilvēku skaitu, un Saeimā tas bija politisks lēmums. Bija arī projekts ar 40 pašvaldībām, kas četrus gadus nogulēja. Un tā šodien ir 119 pašvaldības. Puse likuma prasības neizpilda.”

SAMAZINĀT IZMAKSAS, VAIROT SPĒJAS

Kāds ir reformas ekonomiskais pamatojums? „Likumā paredzētās funkcijas nenodrošina vairāk nekā puse pašvaldību, bet mūsu primārais pienākums ir nodrošināt, lai iedzīvotājiem pieejami likumos noteiktie pakalpojumi. Likums *Par pašvaldībām* funkcijas apraksta vispārīgi, bet ir vairāk nekā 100 likumu un 250 Ministru kabineta noteikumu, kā tās realizējam. Jā, par sociālo palīdzību viens teikums, bet izvērsti – citviet. Un

vairums pašvaldību to neizpilda.

Par izmaksām. Iedzīvotāju skaits sarūk, fiksētās izmaksas palielinās, un administratīvās pieaug. Tās desmit gados pašvaldību budžetā augušas no 8 līdz 12%. Ja neko nedarīsim, pēc desmit gadiem vidējās administratīvās izmaksas būs 18%. Pašvaldību spēja ieviest informācijas tehnoloģijas un celt darba ražīgumu ir ļoti ierobežota, jo nav resursu.

Iepriekšējā reforma (tā bija krīzes laikā, jāizņem arī krīzes elementi) parādīja, ka darbinieku skaits samazinās. Bet joprojām ir tādas pašvaldības, kas to nav izdarījušas, piemēram, Valsts kontroles divu gadu vecu pārbaudi nesen skatīja Saeimas publisko izdevumu un revīzijas komisija, secinot, ka ir tādas pašvaldības, kur katrā pagastā ir divi trīs grāmatveži un divas trīs grāmatvedības programmas.”

PAR DEMOKRĀTIJU

Vai iedzīvotāji nebūs vēl tālāki no lēmumu pieņemšanas? Lai ievēlētu vienu deputātu, robeža ļoti atšķiras: atkarībā no novada lieluma vienu deputātu ievēl gan 15–16 cilvēku, gan 2000 vai 3000. „Ir tādas pašvaldības, kurās mazākais deputātu skaits ir deviņi un vēlētājiem piedalās 300–400 cilvēku. Jā, lai ievēlētu vienu deputātu, pēc reformas vajadzēs vairāk cilvēku. Vai vairāk būs pārstāvētas pilsētas vai lauki? Var novērot, kas notiek tagad. Mums ir pašvaldības, kas izveidotas veco rajonu teritorijā, piemēram, Gulbene vai vairāki novadi tuvu tam izmēram, un tur visos gadījumos deputāti ievēlēti diezgan sabalansēti. Politikā seko vēlētājiem: kur vēlēti, tur arī izvirza kandidātus.”

BEZ ATTĪSTĪBAS CENTRA NAV NAUDAS

Visi lielākie novadi var atrast cilvēkus, kuri māk uzrakstīt projektus un iegūt finansējumu ne tikai Eiropas fondu tiešajās programmās, bet arī citos konkursos. Pašvaldības centrā jābūt attīstības centram, lai attīstība iespējama visai teritorijai. Bez šāda centra pašvaldības (ar retiem izņēmumiem) nav bijušas spējīgas iegūt finansējumu, vairot darba vietas. Tāpēc šī karte nav pārsteidzoša, sacīja J.Pūce.

„Pagājušajā gadā pārbaudījām Latvijas Universitātes pētījumu – jauni attīstības centri ārpus Pierī-

„**Koalīcijas partiju vidū valda vienprātība, ka plānošanas reģioni jāstiprina.**”

gas nav uzradušies. Un tur cilvēki iegūst gan publiskos, gan privātos pakalpojumus, iekšējie migrācijas ceļi vairāk ir uz Rīgu, pārējās pilsētās nav pietiekamas jaudas piesaistīt darba vietas. Nākotnes nodarbinātība arvien būs pilsētās, tātad modelī 9 + 21 (deviņas lielās pilsētas un 21 attīstības centrs – red.) cilvēki iegūs darbu, tur arī jākoncentrē darba vietas un jānodrošina mobilitāte.”

Uz jautājumu, kas jau tagad traucē to darīt, ministrs atbildēja, ka potenciālu nevar pietiekami izmantot, jo ierobežoti resursi. Pašlaik ir divas aktivitātes, kur Eiropas un pašvaldību nauda sasaistīta – tas ir finansējums degradētām teritorijām un ceļu programmai, ja prefī ir privātā sektora investīcijas. Tā esot arī nākotnes pieeja. „Mēs izdarīsim vairāk, lai investors atnāktu, – līdz šim to ierobežo pašvaldību spēja piesaistīt finansējumu, Eiropas fondus. Un no budžeta kapacitātes atkarīgs pašvaldību uzņēmumu darbs, lai iedzīvotājiem pakalpojumi ir labāki.”

LIELĀS IZMAINAS TIEKOT KOORDINĒTAS

Tāpat ministrs uzsvēra, ka ATR ir tikai pārvaldības reforma. „Ar reģionālās attīstības pamatnostādņēm esam procesā. Būs vajadzīgi stimuli, mērķēti fondu pasākumi. Vienlaikus Izglītības un zinātnes ministrija strādā pie skolu tīkla, aktīvi rit darbs pie pašvaldību finansēšanas sistēmas izmaiņām, tiek izstrādātas nākamā perioda pamatnostādnes sabiedriskajam transportam. Tās nav konkurējošas, koordinācijas pakāpe ir ļoti augsta, tas notiek ministrijas ekspertu līmenī. Un tas viss būs šogad! Viss vienlaikus.”

KO ATDOT PLĀNOŠANAS REĢIONIEM

Kas notiks ar plānošanas reģioniem, kādas būs to funkcijas? „Koalīcijas partiju vidū valda vien-

„Nozīmīgu funkciju pārdale reformas gaitā nenotiks. Lielās – izglītība, sociālā palīdzība un komunālās saimniecības nodrošināšana – paliks pašvaldībām,” uzsvēra vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Juris Pūce.

prātība, ka plānošanas reģioni jāstiprina. Daudz kas jāmaina, sākot ar robežu maiņu. Piemēram, vai tas normāli, ka Rīgas reģions sākas Kandavā un beidzas Alojā? Numur divi: kādas funkcijas. To arī šogad izvērtēsim. Šobrīd ir divas: projektu pieteikšana un pavisam neliela daļa no sabiedriskā transporta kustības plānošanas. Gribētu pārskatīt, ko valsts vai pašvaldības var tiem atdot. Civilajā aizsardzībā darbu varētu koordinēt plānošanas reģioni, arī profesionālās izglītības kompetences centru pasūtījumu varētu gatavot (līdz šim kaut ko koordinē pašvaldības, kaut ko valsts). Tāpat ir jautājums par plānošanas reģionu finansēšanas bāzi. Tas ir vien-

„**Kāpēc Francijā var būt pašvaldība ar 60 iedzīvotājiem? Tāpēc, ka tur pirmajā līmenī nav tādu funkciju kā Latvijā. Tur ir varbūt desmit funkcijas, bet pašvaldība nesniedz sociālo palīdzību, neuztur skolas utt., taču nosaka, piemēram, kur būs sabiedriskā transporta pieturvietas.**”

laikus process – esam saņēmuši uzdevumu risināt arī reģionu līmeni. Bet nozīmīgu funkciju pārdale nenotiks. Lielās – izglītība, sociālā palīdzība un komunālā saimniecība – paliks pašvaldībām.”

MANTOJUMU SARGĀS

Alsunga pie Kuldīgas negrib – vēlas veidot vienotu suitu novadu ar Gudeniekiem un Jūrkalni. Kā ministrs to komentē?

„Un būs kā rezervāts? Tā ir mākslīga pretimstāvēšana. Ja raugās no suitu kultūras identitātes viedokļa, tad, zinot, ar kādu pietāti Kuldīgas novads ilgstoši izturas pret kultūrvēsturisko mantojumu un cik tas kuldīdzniekiem svarīgs, neticu [ka tāpat neizturēsies pret suitiem]. Domāju: tā ir viena no labākajām lietām, kas var būt, ka atbildība par suitu kultūrvēsturi būs viens no Kuldīgas novada pienākumiem. Un, ja arī šobrīd šķiet, ka viss ir labi, tas arī tāpēc, ka pašvaldības līmenī brīžiem esam par maz prasīgi. Ko mazā novadā darīt, piemēram, cilvēkam, kuram bērns ar īpašām vajadzībām? Visbiežāk ģimene pārvācas tur, kur var saņemt

atbilstošu pakalpojumu.” Uz to, ka mazā novadā visi visus pazīst un labāk zina, kas kuram vajadzīgs, ministrs atbildēja ar pretjautājumu – vai par tiem, kuri palīdzību nesaņem un dodas no novada prom, zinām, kā viņi jutušies. Jā, laukos var pie deputāta pieiet. Un ko tas var iedot? Neko. Varbūt uzmanību.

Daiņa Bitinieca
Dainas Tāfelbergas foto

PĀRDOD

Veikalā **Dagus**, Kuldīgā, Liepājas ielā 51, apjomīgas sieviešu **VIRSJAKAS, KLEITAS, APAVI, BIKSES, SEGAS**.

Baltas un brūnas **DĒJĒJVISTAS**, 10 mēn. vecas. Bez maksas piegādāju, sākot no 10 gab. Tālr. 24976880.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**: 6 berkubi – 180 eiro, 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Pārdod ar piegādi visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, raksta pavadzīmes. Tālr. 29428876.

MALKU. Tālr. 29254530.

GRANTI, SMILTI. Tālr. 27101850.

SIA **Nams 95** pārdod aku un kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29106589, 26548736.

Bio liellopu **KŪTSMĒSLUS** maisos. Varu piegādāt. Tālr. 26284210.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrūnis 63324881.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās **AUTOMAŠĪNAS**. Tālr. 26104984.

Vecos **MOTOCIKLUS** M72, K750, Emka, Ural, IŽ350, DKW, Pannonija, Jawa, ČZ, Minsk, Tula, Vjatka, Gauja, Rīga un citus, rezerves daļas, VAZ detaļas, dokumentus un citas moto lietas. Tālr. 20334005.

Pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** no 1000 līdz 15000 EUR/ha. Pērk cirmsas izstrādei. Tālr. 28690422.

CIRSMAS. Tālr. 27811870.

SIA **Lateira** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirmsas visā Kurzemē. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Kautuve SIA **Lāses AM** Kurzemē, Vidzemē un Zemgalē par tirgus cenām pērk kautsvārā piena un gaļas šķirnes **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **TEĻUS**. Atsākam **BIOLOĢISKO** liellopu iepirkšanu, ir papildu piemaksa. Ir piemaksas gaļas liellopiem. Labas cenas jaunlopiem. Visiem piemaksas par daudzumu, sākot no 5 gab. Samaksa 7 dienu laikā. Transports bez maksas. Tālr. 29353243.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE, D un 95. koda **KURSUS**. Mācības ir gan dienas, gan vakara grupās. Tālr. 23071223, 26120089.

AUTOSKOLA *Universāls* rīko A, B, C kursus. Sākums 20. maijā 18.00 Skrudas kultūras namā. Tālr. 26446270.

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, C, CE, D, **95. KODA** kursus. Tālr. 29194359.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Veicam **BRUĢĒŠANAS** darbus un sniedzam frontālā iekrāvēja pakalpojumus. Tālr. 29767470.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts Kuldīgā un novadā; auto/traktoru **KON-DICIONIERU** uzpilde. Tālr. 29209809.

Dzenam **ŪDENS SPICES**. Tālr. 26051868.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirmsas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

ATTĪRA aizaugušas platības. Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumus. Tālr. 28690422.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

VAJADŽĪGI

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme 8,85 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā (66 eiro mēnesī). Sīkāka informācija pa tālr. 20227843, SIA **ALMA M** (40003543608, lic. nr. 22/2017).

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsma atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.

25 622 293 (Āris)

SALDUS DZĪVNIĒKU
PATVERSME

Tālr. 29391282, 63846885.
www.salduspatversme.lv.

LĪDZJŪTĪBAS

Vai no tālās mūžības ciemos
Kādu reizi vēl atnāksi, māt?
Kas mūs norās un atkal pieder,
Kas mums savu svētību iedos?
Mūžs tavs pārtapis atvadu zie-
dos...

/K. Apškrūma./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdz-
jūtību Lienītei Janstovičai, mammu
mūžībā pavadot.

Tai tālajā pļavā, kur atmiņas zied,
Tur mani jūs vienmēr satiksiet.
/I. Rudene./

Paziņojam, ka mūžībā devies
ANSIS MAZĀIS.

Izvadīšana 14. maijā 14.00 no
kapliņas Aizputes ielā, Kuldīgā,
uz Rumbas pagasta Celmu
kapsētu.

Tuvinieki

SIA "Česu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

Room
GOLDINGEN & VIENKĀRSI LABS ĒDIENS

Ja gribi strādāt draudzīgā kolektīvā un iemācīties ko jaunu. Ja ēdiena gatavošana un pasniegšana ir tavs aicinājums, tad piesakies un pievienojies mūsu komandai!

Piedāvājam darbu viesmīļiem un pavāriem.

Atalgojums līdz 3,20 EUR/stundā.
CV sūti e-pastā: propellerfoodie@gmail.com vai ienāc parunāties Baznīcas ielā 2, Kuldīgā, SIA *Propeller Foodie* (51203049281).

Par **SPORTA PASĀKUMIEM**, rezultātiem informējiet e-pastā:
inta.jansone@kurzemnieks.lv!

Izskrien Skrudas pilskalnu

Tradicionālais skrējiens *Skrundas pilskalns* pulcēja skrējējus no daudzām Latvijas vietām – Skrudas, Kuldīgas, Dunalkas, Liepājas, Rīgas, Aizputes, Kazdangas, Vaiņodes, Priekules, Padures, Nīkrāces, Saldus, Zirņiem un Sieksātes. Laiks 4. maijā bija drēgns un lietains, taču ļaužu noskaņojumu tas nesabojāja, jo vienlaikus bija Latvijas neatkarības atjaunošanas svētki. „Īpašs prieks par viesiem un to, ka ar skrējienu kopīgi varējām nosvinēt brīvības svētkus,” atzina Skrudas novada sporta organizatore Aivita Staņeviča.

Katrā vecuma grupā godalgotās pirmās trīs vietas sadalītas pa dažādiem novadiem, bet kopvērtējumā visvairāk medaļu aizvests uz Paduri, Aizputi un Liepājas pusi, daļa palikusi Skrundā.

Daina Tāfelberga
Aivitas Staņevičas foto

PIRMO VIETU IEGUVĒJI:

Par spīti nelabvēlīgiem laika apstākļiem no daudziem novadiem atbraukušie sportisti sparīgi izskrēja Skrudas pilskalnu.

2014. g. dz. un jaunāki, 500 m: Kārlis Ļaudams (Aizpute), Undīne Bērziņa (Rīga).
6–7 gadi, 500 m: Egons Ābele (Rīga), Alīna Rone (Aizpute).
8–9 gadi, 500 m: Alekss Veržikovskis, Samanta Raševica (abi no Padures).
10–12 gadi, 1000 m: Lūkass Jansons (Padure), Nikija Mikāle (Priekule).
13–18 gadi, 3000 m: Lauris Grīniņš (Padure), Megija Jurdža (Skrunda).
19–29 gadi, 3000 m: Mareks Ņikiforovs (Kazdanga), Sandija Sorokina (Liepāja).
30–39 gadi, 4000 m un 2000 m: Artis Ķemeris (Aizpute), Līga Strazdiņa (Skrunda).
Virš 40 gadiem, 4000 m un 2000 m: Dainis Žuburs (Dunalka), Zinaida Radžabova (Skrunda).
Virš 50 gadiem, 2000 m: Andis Doniņš (Skrunda).

Ugunsdzēsēji aicina ciemos

Atzīmējot Ugunsdzēsēju un glābēju dienu un ugunsdzēsības Latvijā 154. gadadienu, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests septīto gadu 17. maijā rīkos atvērto durvju dienu.

No 10.00 līdz 19.00 ikviens interesents aicināts doties ciemos pie ugunsdzēsējiem glābējiem visā Latvijā. Šajā dienā apmeklētājus iepazīstinās ar ugunsdzēsēju glābēju ikdienu, izrādīs depo un parādīs tehniku, kā arī ļaus izmēģināt un pielaiķot aizsargtērpu, sniegs atbildes uz jautājumiem, atgādinās par drošību un stāstīs par iespējām nākotnē kļūt par ugunsdzēsēju glābēju.

Vakcinēs pret trakumsērgu

Pārtikas un veterinārais dienests sāk meža dzīvnieku – lapsu un jēnotsuņu – vakcināciju pret trakumsērgu.

Vakcinācijai tiks izmantota vakcīna *Lusvulpen*. Izmantojot mazās aviācijas lidmašīnas, tās izvietos austrumu pierobežā. Vakcīna nav bīstama ne cilvēkam, ne apkārtējai videi.

Trakumsērga ir neārstējama dzīvnieku un cilvēku veselību un dzīvību apdraudoša infekcijas slimība. Veicot sistemātisku vakcināciju kopš 2005. gada, trakumsērga Latvijā ir izskausta, pēdējais trakumsērgas gadījums meža dzīvniekiem konstatēts 2010. gadā, bet mājas (istabas) dzīvniekiem – 2012. gadā.

VĀRDADIENAS

No 13. līdz 19. maijam
 13. Ira (528), Iraīda (135), Irēna (6446), Irina (16 411)
 14. Aivita (259), Elfa (71), Elvita (214), Krišjānis (1230)
 15. Airita (191), Arita (595), Sofija (5167), Taiga (173)
 16. Edijs (1905), Edvīns (2025)
 17. Dailis (154), Herberts (228), Umberts (3)
 18. Ēriks (5858), Inese (13 299), Inesis (86)
 19. Lita (645), Sibilla (72), Teika (24)
Populārākie: Irina un Ēriks.

Piešķir unikalitāti

Airita Neifelde, lietvede:
 – Vārdu izvēlējas mamma, un man tas patīk, jo katram otrajam tāda nav. Esmu par to dzirdējusi visādus jociņus, bet mani tas nekad nav aizskāris. Nevienam vārdamāsu nav iznācis satikt. Vārda raksturojumos teikts, ka Airita ir strādīga, pozitīva, diezgan greizsirdīga, bet sirdī mīla un trausla. Diezgan noslēpumaina un kā unikums, jo visas dzīves laikā viņu nevarot līdz galam izprast. Neatļaidīga, tiecoties pēc mērķa un to arī sasniedzot. Gudra, apzinīga un asprātīga. Precīzāk pateikt nevar! Vārdadienu svinu vairāk par dzimšanas dienu, jo tā ir 1. janvārī un pēc Jaungada sagaidīšanas neviens nav spējīgs to svinēt. Bet maijā var pasēdēt zaļumos. Man pat ir sava dziesma: „Rai rai, Airita, rai rai, Airita, rai rai rallallā! Trādi rallallā!”

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 13. MAIJS

Dienas garums – 16 st. 21 min.
 Saule lec 5.10, riet 21.31.

Naktī +4°...+6°

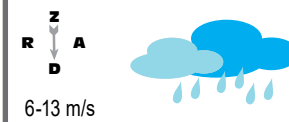
Dienā +7°...+8°

RĪT, 14. MAIJS

Dienas garums – 16 st. 25 min.
 Saule lec 5.08, riet 21.33.

Naktī +5°...+7°

Dienā +9°...+12°

(Sākums 1. lpp.)

Meža svētki joprojām pulcē tūkstošus

Nav iespējams izstāstīt un parādīt to aizrautības pilno atmosfēru, kas valdīja pasākumā un sagādāja interesentiem, īpaši bērniem, milzīgu prieku. Spiedzieni ik pa laikam atskanēja no pieturas *Meža mošķi*, kur dabas pētnieki Tīrmaņi bija sarūpējuši čūskas, krupjus un koka vardi. Lielu apmeklētāju atzinību guva arī Valsts meža

dienesta (VMD) Ziemeļvidzemes virsmežniecības pietura – tur visus meža apmeklētājus sagaidīja ar dziesmām, ģitāras skaņām un stāstiem par egli. VMD pārstāvis Arnis Krastiņš rādīja, kur izmantojama egle: agrāk kā arkls, to var pārveidot arī par barometru, egles zari var kļūt par zivju nārstošanas vietu u.c. „Pats piedalos otro

gadu. Šis ir fantastisks pasākums, paldies Sigitai Vaivadei par ieguldīto darbu,” sacīja A.Krastiņš.

Pēc aktīvas darbošanās ikviens varēja atpūsties pie ugunsкура un uzcept līdzī paņemtās desiņas vai doties uz āra restorānu, kur saimniekoja pavārs Raimonds Zommers.

Garas rindas veidojās pie uzņēmuma *Stihl* pieturas – tajā apkārt notiekošo varēja vērot no priežu galotnēm.

Azartiskas izvērtās stafetes, kurās bērni sacentās veiklībā.

Daudzu zēnu viena no mīļākajām pieturām – šautuve, kurā ar īpašiem ieročiem jātrāpa mērķi.

Aizraujoša nodarbe bija arī mazu plostiņu gatavošana.

Viens no pārbaudījumiem – ar ugunsdzēsēju šļūteni jāšļāc ūdens mērķi.

Putnu būrišu gatavošanas pieturā divu dienu laikā tapa simtiem jaunu mājvietu strazdiem, zīlītēm un pūcēm.

Nomizotu egles stumbru ar zaru var izmantot kā barometru. Arnis Krastiņš stāsta: kad nāk lietus, egļu ceļ zarus uz augšu, ja lietus nav gaidāms, zars lieksies uz leju.

Antras Grīnbergas teksts un foto